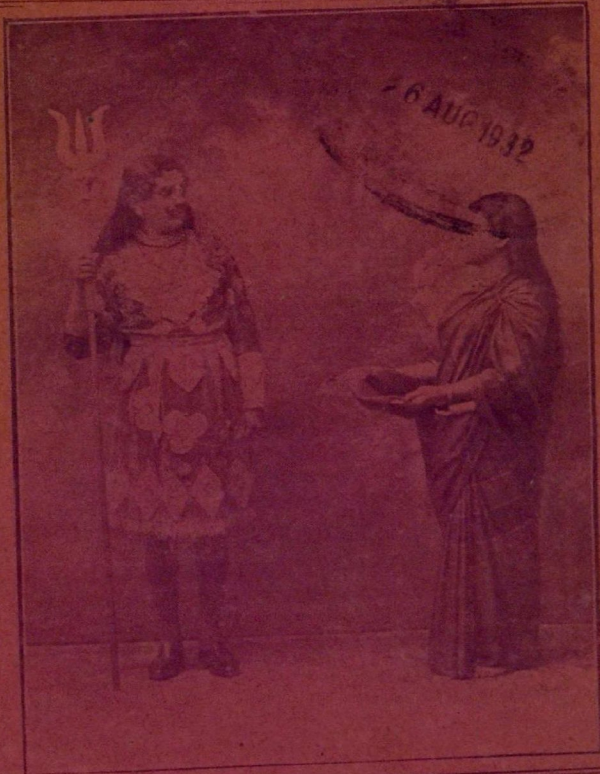

046

சண்டன வென்று சத்யவானுயிரை மீட்ட

சாவித்திரி சத்தியவான்.

V. A. தியாகராஜ செட்டியாரவர்களின் மாணவர்

P. ஷண்முகவேல் பிள்ளையவர்களால் இயற்றியது.

மதுரை முதலியாரவர்களால்

பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

1932.

[மிகை ௨.௫ 4.

0-892MSL5, S

N32

1௯82௫3

K. A. மதுரை முதலியார் பதிப்பித்ததாக பரிந்து வாங்கவும்.

அநேகர் வேண்டுகோளின்படி 64-படங்களுடன் வெளியிடப்பட்டது.
காம நூல் தேவை தேவை என்று எழுதிக்கொண்டிருப்பவருக்கு உண்மை
யான 64-லீலா வினோத படங்களுடன் கூடிய கொட்கோக நூல்
வேளிவந்துவிட்டது! வேளிவந்துவிட்டது!!

கொக்கோகம்.

முன் விலை ரூபா 2 0 0 தற்சமயம் ரூபா 1 0 0.

அழிந்திலை சக்கரங்களுடன் கூடிய திருத்தமான 2-ம் பதிப்பு.

ஆதியில் அதிவீரராமபாண்டியன் அருளியது.

இதில் காம உற்பத்தி, காதலர் பெருமை, ஆண்
பெண் ஜன்மேந்திரியங்கள், பெண்கள் தேச
அமைப்பு, அவைகளின் லக்ஷணங்கள், மாதவிடாய்
மர்மம், அழாந்திலை, படுக்கையரைதுட்பங்கள், இன்
பத்தின்லட்சியம், இன்பகாலத்தில் நிகழுவதென்ன,
சம்போகத்திற்கு தயாராகுதல், இன்பமனுபவிக்க
வேண்டிய நிலைமை, இதில் காம இச்சை, காமத்தால்
ஏற்படும் தீமைகள், சம்போகம் செய்யவேண்டிய
கிரமம், எங்கும் காணாத சிற்றின்ப மர்மங்களும்
சரச சல்லாப துட்பங்களும், உண்மையாக இன்
பத்தை அடையவேண்டிய மர்மங்களும், இன்னும்

இதைப்போன்ற நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்கள் இதில் காணலாம். மற்றப்
போலிப் புத்தகங்கள் போல் அல்ல. இதில் 64-லீலா வினோதப் படங்களுடன்
அழகிய தாளில் கலிகோ பயிண்டு செய்து தயாராக இருக்கிறது. விலை ரூ. 2.
தற்சமயம் வாங்குகிறவர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

V. A. தியாகராஜ செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

கோவலன் டிராமா	...	0	4	0
அரிச்சந்திரா டிராமா	...	0	4	0
அல்லி அர்ஜுனா டிராமா	...	0	6	0
மார்க்கண்டேயர் டிராமா	...	0	4	0
நாக்குத்தாக்கி டிராமா	...	0	4	0
தாராசங்கம் டிராமா	...	0	4	0
பவளக்கொடி டிராமா 1—2-பாகம்	...	0	8	0
சௌ சௌ டிராமா	...	0	4	0
சக்குபாய் சரித்திரம்	...	0	4	0
அதிரூப அமராவதி டிராமா	...	0	4	0

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க் டவுன், சென்னை.

வேலுமயிலுந்துணை.

சண்டனவென்று சத்யவானுயிரை மீட்ட

சாவித்திரி சத்யவான்.

இரண்போகம் அடங்கியது.

சென்னை, முத்தியாலுப்பேட்டை, பாலசந்தச்சரபக்கனி.

V. A. தியாகராஜ செட்டியாரவர்களின்
மாணவராசிய

P. ஷண்முகவேல் பிள்ளையவர்களால்
இயற்றப்பெற்று,

K. A. மதுரைமுதலியாரவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் செய்தது.]

1932.

[விலை அரை 4.

கிராமியன் வகீத

கீர்த்தமும் நுதம்.

தற்காலம் கிரும்போனில் பாடியவரும் ஷண்முக வடிவ, எஸ். வி. சுப்பயம்
பாகவதர், டி. எம். காத்பாகூர், எஸ். ஆர். கமலம், கோவிந்தராஜன், த.

பர் ர. மில். கே. ரங்கநாயகி,
மர மில். அ. சந்திரம், டி.
ரங்கம்மாள், சேலம் அம்
மாக்கண்ணு, திருவிடமருதூர்
பவானு, தனகோடியும் சகோ
தரியும், சந்தரியும், வரலட்சுமியும்,
கனகரத்தினமும்,
மாணிக்கமும் சேலம் கோதா
வரி வி. சாரதாம்பாள், சிவ
கொழுந்து, வனஜாட்சி, வீணை
தனம், குமாரத்தினன் பிரம்மபூர்
என். எஸ். துரைசாமி அய்யர்,

நியமம் நடராஜ பாகவதர், ஏ. சாயிராயுடு எஸ். ஜி. கிட்டப்பா, கே. பி. சந்திர
ராமப்பாள் இவர்கள் முக்கியமான பாடல் கிராமபோனில் பாடிய கிருங்கார
பாடலும் பத்திரசபாடலும் மோகாசபாடலும் தோத்திர கீர்த்தனைகளும்
அடங்கியது ஷையர்கள் பெரிய சபைகளிலும் நாடகக்கொட்டகையிலும் ஆயிர
க்கணக்காகக் கூடியிருக்கும் ஜனங்களின் மனதை ரமிக்கச்செய்யும், சங்கீதத்
தில் தேர்ந்து முக்கியமான பாடல்களை ஒருங்கு சேர்த்து அழகான பையிண்டு
செய்து விலை சொற்பமாக ஏற்பாடு செய்துள்ளோம் இதில் பாகம் 1-க்கு 300-
முக்கிய கீர்த்தனைகள் அடங்கியது.

இதன் விலை ரூபா	1	0	0
ஷை இரண்டாய பாகம்	1	0	0
ஷை மூன்றாம் பாகம்	1	0	0
மூன்றாம் பாகம் சேர்த்த கட்டடம்	2	8	0

பூலோக ரகசியமென்னும்

மதிமோசக்களஞ்சியம்.

இதில் அடங்கிய விஷயங்கள் தெய்வியார்த்தனை மோசம், ஜவுளிக்
கடைமோசம், அரிசி வியாபார மோசம், மூர்மார்க்கட் சன்னியாசிகள்
மோசம், தேவடியான் மோசம், தட்டுவாணி சிறிக்கிகள் மோசம், மார்வாடி
மோசம், சாராயக்கடை மோசம், ஈட்டிக்காரர் மோசம், திருப்பதிக்குப்
போகிறவர் மோசம், உத்தியோகஸ்தர்கள் மோசம், ஜாலம் செய்பவர் மோசம்
இவ்வித அனைக மோசங்கள் அடங்கியதோடு வெண்பா விருத்தம் கவித்துறை
பதிகங்களோடு ஆங்காங்கு ஐதீக படத்துடன் செந்தமிழ் நடையில் வசன
காவியமாக எழுதி முடித்திருக்கிறது. 2-பாகம் சொற்ப காபிகளே இருக்கி
றது.

விலை ரூபா 2 0 0.

60- நாளில் உபாத்தியாயரயில்லாமல் இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளக்
கூடிய ஆங்கில மொழி விகிதம் 2. ஷை தெலுங்கு விலை ரூ. 2.

ஷண்முகாஷ்ரீத புத்தகசாலை, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,
பார்க் டிபுள், சேன்னை.

ஸ்ரீ வேலமயிலத்துணை.

சண்டனவேன்று சத்யவானுயிரை மீட்ட

சாவித்திரி சத்யவான்.

விநாயகர் துதி வேண்பா.

காலனை வென்று கணவனுயிர் மீட்ட
ஞாலமெல்லாம் புகழ் ஞானமிகும்—சிலமுள்ள
சாவித்திரி சரிதை சாற்றவே ஐங்கரனே
சேவித்தேன் சந்தமதைச் சேர்.

சீன்:—1.]

[இடம்:—கஜகேது தர்பார்.

மந்திரிகள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். கஜகேது வருகிறார்.

ஏனோ சந்தேகமினியே என்ற மெட்டு.

நானே வந்தனமளித்தேன் இங்கு
நற்சபையோருக்கே

(நா)

சேனாசன்யமிகும் சிறப்புரும் கலிங்க தேசம்

கோணமனதுடனே கார்த்து ராஷிக்கும் நேசன்

(நா)

குடிப்படைகள் குறையை குவலயத்திலகற்ற

துடிப்பாய் செங்கலைத் தாங்கி துரைத்தனமே புரியும்

(நா)

கல்விதனிலுயர்ந்த கனத்த சபையோருக்கும்

தொல்லுலகில் ஷண்முகவேலன் கவிதனக்கும்

கஜ-வ-ம்: —எனதன்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் அமர்வீர்,

அதாவது காலனை புதைத்து காமனை எரித்து, கங்கையை ஜடா
பாரத்திலமர்த்தி, காளிகாதேவியுடன் ரத்தனம் புரிந்த அக்

கையிலாயத்தியின் கருணையினாலும், எமது மூதாதைகளின் தபோ பலத்தினாலும், இந்நாட்டினிடமாக குடியிராநின்ற நற்குண மிகுந்த பக்தசிரோன்மணிகளின் ஆசிரினாலும், இக்கலிங்க நாட்டை வெகு நீதியுடன் பரிபாலனர்த்தம் புரிந்துவருகிறேன். ஆதலின் நமது தேசவளப்பங்களைப்பற்றி சற்று விசாரிக்க மனது ஆவலுற்றிருக்கின்றேன். உங்களின் மனவிருப்ப மெவ்வாரோ?

மந்-வ-ம்:—கண்யமிதும் புண்ய பூமியாகிய இக்கலிநாட்டை கபடமின்றி அரசுபுரிந்துவரும் காருண்யனே! அதாவது, தாங்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கு தகுந்த விடையளிக்கக் கடமைபூண்டிருக்கின்றோ மா தலின், ஆக்ஷேபனையின்றி கேட்பிராக?

கஜ-வ-ம்:—சந்தோஷம்?

கஜகேது தேசவிசாரணை.

மாதுபாகமானவா வானவா என்றமெட்டில் பின்னடி வேறு.

ஆலையங்கள்தோருமே காலபூஜையாறமே
ஞாலமீதிலே நடத்துகின்றாரே நவிலுவீர் (ஆ)

மந்-வ-ம்:—அரசே! தங்களின் அபிப்பிராயம் போலவே.

மந்திரி ஷை மெட்டு.

ஆறுகால பூஜையும் நாளும் தவராமலே
சீருடன் நடத்தியே சிறப்புடன் வருகின்றார் (ஆ)

கஜ-வ-ம்:—மந்திரி! குதூஹலமிகுந்தேன்! ஆயினும்.

மந்திரி நகர்வளம் யாவும் என்றமெட்டு.

நமதுநாடு க்ஷேமமாகவே செழித்திடிகா (ந)

விமரிசையாக மா தந்தோரும் மாரிபெய்து மாகியாக (ந)

மந்-வ-ம்:—அரசே! தங்களின் பூஜாபல மிகுந்த புண்ணியத்தின் பெருமையை, யாங்கள் என்னவென்றுரைப்பது? தவிரவும் கடவுள் தங்கள்மீது கருணைவைத்துளா ரென்றாலோ? வருணனும் தனது வருத்தத்தை யகற்றி மும்மாரிபெய்து குடிப்படைகளைக் க்ஷேமமுரவே செய்து வருகின்றார். அய்யனே!

கஜ-வ-ம்:—சந்தோஷம்! ஆயினும்,

அஞ்சாதே அஞ்சாதே என்றமெட்டு.

சிற்றரசர்க்கப்பம்	தன்னைத்தப்பாது
சிறப்புடன் செலுத்து	கின்றாரோ ரீரோது
குற்றங் குறையின்றி	இப்புவி மீது
கொடுபீ ரெனக்கு	பதில்விடை தோது (சு)

கஜ-வ-ம் நமது ஆளுகைக்குட் பட்ட சிற்றரசுகள் யாவரும், கப்பங்களை, தப்பாமல், ஒப்பமுடன், கட்டி வருகின்றனரா? அதை செப்புவீர்.

மந்-வ-சம்:—அரசே! தாங்களுரைத்த சிற்றரசர்களைவரும், அவரவர் கப்பங்களைத் தவறாது செலுத்தி வருகின்றனர், ஆனால், சாலவ புரியை பரிபாலனம் செய்து வராநின்ற அந்ததுயுமச் சேன மகாராஜன் மகா கெர்வி, யாங்கள் ஒரு முறைக்குப் பின்முறை சென்று கேட்டபோதும் கடுஞ்சினமுடன் தங்களை தூஷிப்பதும் எங்களை விரட்டித் தூர்த்துவதுமாக இருக்கின்றான் இத்தகைய கர்வம் அவனுக்கு வந்த காரணம் யாதெனில் பலாட்டியத்தில் மிகுந்த பாலனொருவன் அவனுக்குஜெனித்திருக்கின்றான் அதின் பொருட்டு தான் அப்பாதகன், அத்தகைய தூர்நடத்தைகளில் பிரவேசிக்க ஏற்பட்டு விட்டான், ஆனால் தற்போது அவன் மைந்தன் அவன் அருகில் ஐல்லை.

கஜ-வ-ம்:—மந்திரிகாள்! சந்தோஷம்! இன்றுதான் நமது எண்ணம் ஈடேரியது, நாம் கோரிய படியே அவனது புத்திரனாகிய சத்யவான் வெளிராஜ்யத்திற்குச் சென்றிருப்பதாக தெரிவிக்கின்றீர்கள், ஆயினும், இது சமயமே அனைவரும் காலதாமதம் புரியாது போர் வீரருடன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டு வாருங்கள்.

[அனைவரும் போகின்றனர்.]

சீன் :—2.]

[இடம்:—துயுமச்சேனன் தர்பார்.

மந்திரி முதலானோர் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

துயுமச்சேனன் வருகின்றான்.

துயுமச்சேனன் விருத்தம்.

கைதனில் கபாலமேந்தி கணங்களை சூழ்ந்திருக்கு மையனே சுடலைதன்னில் மகிழுடன் நடனஞ்செய்த ஐயனே பெனதுசெங்கோல் அதிரீதி யாகலங்க துய்யனே உனதுபாதம் துயுமச்சேனன் யான்போற்றி.

மந்-வ-ம்:—பிரபு! நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

துயு-வ-ம்:—அமைச்சர்கள்! கல்யாண், அமர்வீர். அதாவது இன்று நமது ராஜீய விஷயத்தைப்பற்றி சற்று விசாரிக்கலாமென எனதுளக்கருத்து உங்களின் மனவிருப்பமெவ்வாறே?

[இதற்குள் சேனாதிபதி ஓடிவருகிறான்.

சேனா-வ-ம்:—அரசே! உரைக்கவும் மனது நடுங்குகின்றது! அந்த கலிங்கதேசத்தை யாளக்கூடிய அந்த கஜகேது நமது நகர பிரவேசித்து கோட்டையைச் சுற்றி முற்றுகை போட்டுக்கொண்டான். அதோ உற்றுக்கேளுங்கள், அச்சண்டாளனின் ஜெயபேரிகையின் முழக்கத்தை.

துயு-வ-ம்:—ஹா! உண்மைதானா? ஐயோ! பரமேஸ்வரா! இவ்வுலகில் யாரும் செய்யத்துணியாத அவ்வளவு பெருங் குற்றத்தை யான் உனக்கு என்ன செய்தேன், ஐயோ! அந்தச் சண்டாள கஜகேது! மகா கொடுங்கொன்மன்னஞ்சகதே? இச்சமயத்தில் அவனுடன் எதிர்த்த போர்புரியவும், எனது மைந்தனாகிய சத்யவானும் மணிபுரத்திற்குச் சென்றிருக்கின்றானே இக்கடுங் கஷ்டநிஷ்டிரே காலத்தில் என்னை யார் காப்பாற்றப் போகின்றனர்.

[இதற்குள் மாடவ்யன் வருகிறான்.

மாட-வ-ம்:—அரசே! பராக்.

துயு-வ-ம்:—யானும் உனைதான் நினைத்திருந்தேன், நீயும் நல்ல சமயத்தில் வந்துவிட்டாய்.

மாட-வ-ம்:—சரிதான் தாங்கள்தான் நினைத்தீரோ? அதின் பொருட்டுதான் சற்று நேரத்திற்குமுன் இரும்பல் வந்தது, அதிலிருந்து இருமல் கண்டு, புரைக்கேரி, உயிர்போய், உடலைவிட்டு நீங்கி மறபடியும் என் உடலுக்குள்ளேயே புதுந்து எனை இவ்விடத்திற்கு அழைத்து வந்தது.

துயு-வ-ம்:—மாடவ்யா! உனக்கு எத்தகைய கஷ்டகாலங்களிலும் இத்தகைய வினையாட்டுதானா?

மாட-வ-ம்:—என்ன! அரசே! இப்படி மொழிகின்றீரே? எனக்கு என்ன வருத்தமிருக்கின்றது? ஊரு இரண்டானால் கூத்தாடியின் பாடு கொண்டாட்டந்தானே?

துயு-வ-ம்:—மாடவ்யா! போகட்டும் வினையாடாதே நீ வரும் வழியில் அதிசயங்களைதேனும் கண்டனையா?

மாட-வ-ம்:—அதிசயமென்ன விருக்கிறது? எவனோ ஒருவன் சில சேனா சைன்யங்களை தங்களின் கோட்டையைச் சுற்றிலும் ஆடு

மாடுகளை மடக்கி வைத்திருப்பதை மடக்கி வைத்திருக்கின்றான். இந்த அதிசயத்தை தான் கண்டேன் வேறொன்றும் காணவில்லையே.

துயு-வ-ம் மாடவ்யா! அதற்காகதான் யானும் உம்மை நினைத்தேன். அச்சண்டாளனோ! மிகவும் கொடியவன் ஊரைக் கைப்பற்று வது மல்லாமல் உயிர்சேதம் செய்யினும் செய்வான் அதின் பொருட்டு நீ அதிசீக்கிரமாக மணி புரத்திற்குச் சென்று என் மைந்தனாகிய சத்தியவாளை அதிசீக்கிரத்தில் யான் அழைத்ததாக அழைத்து வருவாய்.

மாட-வ-ம்:—ஐயையோ! அது ஒன்றுதான் நம்மால் முடியாத காரியம் யான்வரும் வழியில், அந்த கஜகேதுவின் சேனா சைன்யக் கூட்டங்களைக் கண்டேன் அதே தங்களிடம் தெரிவிக்கலா மென வரும்போது கோட்டை வாயற்படி யருகில் காலாட் படைகளுடன் முற்று கைப்போட்டுக்கொண்டு, சனிமுந்தாலும் எழுந்து ஓட வழியில்லாமல் இருக்கக்கண்டாயான் திருட்டுத்தனமாயல்லவோ உள்ளே வந்தேன், மறுபடியும் என் வெளியில் போகச் சொன்னால் எப்படி போவது.

துயு-வ-ம்:—மாடவ்யா! எப்படியாவது நீதான் இச்சமயத்தில் காப்பாற்றவேண்டும்.

மாட-வ-ம்:—ஐயையோ! நான் மாட்டேன், அப்படி தங்களுக்கு என்மீது கோபமாயிருந்தால், வேணுமானால் எனது உத்தியோகத்தையாவது இன்று முதல் யான் ராஜினாமா கொடுத்து விடுகிறேன். ஏனென்றால் யான் தப்பி வந்ததே தம்பிரான் புண்ணியம், ஆதலால், தாங்கள் தயவுசெய்து, எனக்குபதிலாக என் பெயரை வேணுமானால் அனுப்பிவைப்புகளேன்.

துயு-வ-ம்:—மாடவ்யா! இச் சந்தர்ப்பத்தில் கூட நீ விளையாடலாமா? வேண்டாம். நீ சீக்கிரமாகச் சென்று எனது மைந்தனை அழைத்துவா.

மாட-வ-ம்:—சரிதான், ஆனால் தங்களின் உத்திரவுபடி போகிறேன், தங்களின் கோட்டை வாயற்படியிலிருக்கும் போர்வீரர்கள் யாரேனும் என் பிடித்து வதைபுரிசுவாரானால் எனது தாய்தந்தையர்களுக்கு நீதான் பதில் சொல்லித் தீரவேண்டும் தெரிகிறதா?

துயு-வ-ம்:—மாடவ்யா விளையாடாதே சீக்கிரம் சென்றுவா.

மாட-வ-ம்:—இந்த இழவிற்குத்தான் நான் இந்த இடத்தில் தலையைக்காட்டுவதில்லை சரி போய் துடைக்கின்றேன்.

மாடவ்யன் போகின்றான் கஜகேது சேனைகளுடன் வருகிறான்.

கஜகேது கண்ணி.

விக்ரதண்ட உகரதண்ட என்றமெட்டு.

சண்டாள துயுமச்சேனன் தன்னை பிடித்து கட்டுவீர்
சார்புடன் வர்க்குவந்த பேர்களையே வெட்டுவீர்
செண்டுபோல பத்மாகூழியை கொண்டுவந்து வாட்டுவீர்
ஜென்மமேயழிய கண்ணை குத்திக்காட்டுக் கோட்டுவீர் (ச)

கஜ-வ-ம்:—அடே போர் வீரர்களே! இச்சண்டாள துயுமச் சேனனையும், அந்தப்புரத்திலிருக்கும் இவன் மனைவியாகிய பத்மாகூழியையும் கொண்டுவந்து கண்களைக்குத்தி காட்டிற்கு தூரத்தினிடுங்கள். பஜாவ், சீக்கிரம் காரியம் நடக்கட்டும்.

துயுமச்சேனன் தரு.

வரமருள்வாய் குறவள்ளி மணாளா என்றமெட்டு.

பல்லவி.

கஜகேது பூபதியே கபடம் செய்யாதே (க)

அனுபல்லவி.

கபடம் செய்யாதே கருமந் தேடாதே (க)

சுரணங்கள்.

நிஜமா உலக வாழ்க்கை
நிஷ்டரே மான சேர்க்கை
துஜங்கட்டி யாளவென்று செய்தாயோ போக்கை (க)

கோட்டைதனை இடித்தீர்
காவலரை மடித்தீர்
நாட்டை யபகரித்தீர் நலமோ இது உரைப்பீர் (க)

கண்ணை குத்தாதே
கலங்க வையாதே
மண்மீது எங்கள்பழி மன்னா விடாதே (க)

துயு-வ-ம்:—ஐயா! கஜகேதுவே! தாங்கள் செய்வதும் ராஜநீதியா? எனது காவலர்களையும் வதைத்தீர்? கோட்டைகளையும் இடித்தீர் யாரும் துணையிலா சமயம் பார்த்து இத்தகைய காரியாதினைச் செய்வதுதாவு, போர்வீரர் களுக்கழகு? அதோடு விடாமலும் எங்கள் கண்களைக் குத்தி காட்டகத் திற்குத் தூரத்துபடி யாகவும் ஆய்ந்தபிக்குன்றீர், இது விஷயத்தில் கருணை கூர்ந்து இவ்வடி யார்களை தாங்கள் தான் காப்பாற்றவேண்டும் ஐயனே.

கஜ-வ-ம்:—சட்! மடையனே! உனது விஷயத்திற்குக்கூடவா எனது நெஞ்சமிரங்கும்? பகுதிபணம் கேட்கும்பொருட்டு எனது சேனாதிபதி வந்தால் உனது புத்திரனின் திமிரைக்கொண்டு பகுதி பணத்தைக் கட்டாது, என்னையும் தூஷித்து, எனது சேனாதியும் வீரட்டியா அனுப்பினாய்? சட் துஷ்டா! அடே வீரர்களை! இச்சண்டாளர்களை கொஞ்சமேனும் நெஞ்சிரக்கம் வையாது யான் முன்பு தெரிவித்தபடியே செய்துவிடுங்கள், சிக்கிரம் கொண்டு செல்லுங்கள். [வீரர்கள் இழுத்துச் செல்கின்றனர்.]

சீன்:—3.]

[இடம்:—நந்தவனம்.

சகிமார்களுடன் சாவித்திரி நந்தவனம் மார்க்கமாய் வருகிறாள்.

சாவித்திரி தரு.

சிவன்பாலா வேலா தேவராதிபர் என்றமெட்டு.

பல்லவி.

பாரீர் பாரீர் பரிவுள்ளசோலை பதமுடனேநீர்
பரித்திடீர் மலகிர பாங்கியிரே பசுமாய் நேரே (பா)

அனுபல்லவி.

நேரினில் தோன்றுது அசிதா நிகமுமல்லி தோட்டமே
நிகரேது புவிமீது மணந்தோது மார்க்கமே
மகிழ்ந்து அணைவரும் புகழ்ந்து வருகுவீர் (பா)

பாரிஜாதம் முல்லையோஜா பரிமளங்கள் வீசுதே
பாருமொடி அடிசேடி நாம்குடி விளையாடுவோம்
பாங்குடன் மலர் ஒங்கி வளருது (பா)

ஒடையோரம் தென்றல்வீச உளங்களிக்க லாகினோம்
உரமாக சோகமேக அன்பாக நீராடுவோம்
ஒடிநீ சேலையை சேடியே கொண்டுவா (பா)

சாவி-வ-ம்:—அடி! சீதாழிகாள்! இந்த நந்தவனத்தின் விபம் பைக் கண்டீர்களா? ஆஹா! மல்லிகை, முல்லை, மலர்ந்த செந்தாமரை, பாரிஜாதம் இன்னும் பலவித புஷ்பச் செடிகளெல்லா வரிசை வரிசையாக இருப்பதுடன் அதின் புட்பங்கள் எத்தகைய பரிமள மிகுதியுடன் புட்பித்திருக்கின்றன பார்த்தீர்களா? தவிரவும், மா, பலா, கமுது எனச் சொல்லப்பட்ட மரங்கள் அடர்ந்து

வளர்ந்திருக்கின்றதல்லவா? அதுவுமல்லாமல் அதோ பார்த்தனையா? அம்மந்தி கூட்டங்கள்தனது குட்டிகளை மடியில் தாவி மாக்களை களிலிருந்து தாண்டி விளையாடுகின்றது! அதோ ஒரு மயில் தனது சிரகை விரித்து எத்தகைய அழகுடன் விளையாடுகின்றது பார்த்தீர்களா? ஆஹா! என்ன இன்பமான தொனி! இத்தொனி எதுவாயிருக்கலாம்? ஆடவர்கள் பாடும் சாரீரசம்பத்தின் தோனியோ? இல்லை! இல்லை! அதோ பார் ஒரு குயில் பாடுகிறது! அடி! அந்த நீரோடையின் வளப்பத்தைக் கண்டீர்களா? ஆஹா! அவ்வளப்பத்தைக் கண்டால் அந்த ஜலத்தி விரங்கி சற்று விளையாடி விட்டு போகலாமென என மனது கருதுகிறது. நீங்கள் அரண்மனைக்குச் சென்று பட்டாடையை எடுத்து வாருங்கள்! யான் இங்கே இருக்கின்றேன்.

சகிகள்-வ-ம்:—அப்படியே கொண்டு வருகிறோம்மணி!

சாவித்திரி ஒருபுறமும், சகிகள் ஒருபுறமும் போகின்றார்கள்.

சத்தீயவானும் மாடவ்யனும் வருகிறார்கள்.

சத்-வ-ம்:—மாடவ்யா! இப்போது நாம் அதிக தூரத்திலிருந்து வந்தமையால் புரவிகளுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கலாம். தவிரவும், நாம் தான் நமது சிரமத்தை யகற்றும் பொருட்டு இவ்வனமடைந்தோம், அதின் சிரமத்தை யார் அகற்றபவர்? ஆதலால், நீ சென்று நமது குதிரைகளை ஜலமருந்தச் செய்து அழைத்துவா!

மாட-வ-ம்:—அரசே! தங்களுக்கென்ன? பஞ்சமா பாதகம், நெஞ்சிரக்கம், என்பது கொஞ்சமேனு மில்லையே! உன்கக முனக்கு. என் கஷ்டமெனக்கு.

சத்-வ-ம்:—என்ன மாடவ்யா இப்படி கோபித்து கொள்கிறாய்? இருவரும் ஒன்றாகத்தானே வந்தோம். உனக்கு மாத்திரம் என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது?

மாட-வ-ம்:—போகட்டும்; நாம் நடந்து வந்தோமா? குதிரை மீது வந்தோமா?

சத்-வ-ம்:—குதிரை மீது வந்தோம்!

மாட-வ-ம்:—இதில் யாருக்கு கஷ்டம்.

சத்-வ-ம்:—குதிரை கட்டுதான் கஷ்டம்.

மாட-வ-ம்:—இல்லை! இல்லை! உன்பொருட்டு உன் குதிரைக்கு கஷ்டம், என் குதிரையின் பொருட்டு எனக்குதான் அளவிலாத கஷ்டம்.

சத்-வ-ம்:—அதெப்படி மாடவ்யா! உனக்கு கஷ்டம்?

மாட-வ-ம்:—அப்படி கேட்டாலல்லவோ தெரிவிக்கலாம். அதாவது என் குதிரை ஓடுவதற்கு எத்தனித்து விட்டால், “ஜீனியும் லகானு சிதரிடவே மேனியெல்லாம் வாட மொசியாது வைக்கு மொருகால்”

சத்-வ-ம்:—என்ன மாடவ்யா! வினையாடுகிறாயா?

மாட-வ-ம்:—வினையாடாவது! செம்மறியாடாவது, கேளுங்கள் விபரத்தை தெரிவிக்கின்றேன்.

மாடவ்யன் வேண்பா.

சிந்தனையாய் ஏழுபேர் சிறப்புடனே இழுக்க ஐந்துபேர் பின்புரத்தில் தள்ள = விரை யுடன் இத்தனை பேரிழுத்தும் எடுத்தடி வையாது புத்தியுள்ள என்புரவி பார்.

மாடவ-வ-ம்:—இத்தகைய திவ்யமான புரவி இருந்தால்யாருக்கு கஷ்டம் தாங்களே யோசித்து சொல்லுங்கள்.

சத்-வ-ம்:—போகட்டும் மாடவ்யா! வினையாடாதே? நமக்கோ நேரமாகின்றது நீ சீக்கிரம் சென்றுவா!

மாட-வ-ம்:—இதற்குதான் யான் தங்களுடன் வருவதில்லை? சரி அப்படிதான் போய் வருகிறேன்.

மாடவ்யன் போகிறான் சத்தியவான் அவ்வனத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து.

சத்-வ-ம்:—ஹா! இதென்ன இத்தகைய தொன்றல் வீசுகின்றதே? ஆஹா!

பூங்கா வினோதமே என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

சோலை	சின்காரமே	
சொல்ல வொண்ணாத	கெம்பிரமே	(சோ)

மதுடங்கள்.

சொலு மற்புத	விற்பனரும் புகழ்	
இலை இத்தக	சித்திரவன மிது	(சோ)
சோக	மேக	தென்றலும்
ஏக	மாக	வீசுது
		(சோ)
ஜோருடைய நீரினோடை	அதிசயமது	
கூரிடவே யாரினாலே	வாகுமோ இது	(சோ)
ஜோதியுடன் பல	நீதியுடன் புட்ப	
நீதியுள்ள செடி	கியாதி பொருந்திய	(சோ)
சோர்ந்தாலும் மன	தார்ந்தானுங் களி	
கூர்ந்திடதுயர்	தீர்ந்திடு மிது	(சோ)

அனுபல்லவி.

காலே	நேர மானதால்	
கனையது தீர்ந்திட	உளமிசு மிவ்வனம்	(சோ)

சரணம்.

பாலை வனமோ	இது	
பற்பல வற்புத புட்பமே	காக்ஷி	
பாங்கான மல்லி	ரோஜா	
பாரிஜாத முடன்	கூர அத்தாக்ஷி	
சாலையாய் அசோகு	தென்னை	சீரு
சார்ந்து குயில்களிக்	கூர்ந்திட	பாடுது
சாதுக்களே	நிரைந்த	(சோ)

சத்-வ-ம்:—அழகிய செந்தாமரையும், அதினுடன் அடர்ந்த புஷ்பச்செடியும், அதின் தேனை யுண்ணும் பொருட்டு அச்செடிகள் மீது அமர்ந்துள்ள வண்டினங்கள் பாடும் தொனியும், ஆஹா! இது என்ன? இப்படி வீசுகின்றதே மல்லிகை முல்லையின் வாடை, அதோ! அதிக வளப்பமாய் தெரிகின்றதே அழகிய நீரோடை, மற்றொரு புரத்தில் புராக்களும் காடை, அக்குளத்தில் ஆடுகின்றதே கிரீடை, தவிரவும், அதோ பிரம்மாண்டவளவி விராபின்ற மலைகளினோரத்தில் உலவுகின்ற பற்பல மிருகஜாதிகளின் ஓழுங்கும், இவ் விடத்தில் வீசும் தென்றலின் குளிர்ச்சியும் காணில், இவ்விடத்திலேயே சிலகாலம் சஞ்சரிக்கலாமென மனநோக்க முருகின்றது,

ஆயினும் நமது தந்தையின் பொருட்டு செல்லவேண்டிய தாயிற்று என்ன செய்யலாம்? குதிரைகட்கு ஜலமருந்தச்செய்யும் பொருட்டுச் சென்ற மாதவ்யனையும் இன்னும் காணோம், சற்று நேரம் இவ் விடத்திலேயே அமர்ந்திருக்கலாம்.

இதற்குள் சாவித்திரியை சிங்கம் தூத்தி வருகின்றது.

சாவி-வ-ம்:—ஹா! ஜெகதீசா! இனி என்ன செய்யப்போகின் றேன்? இச்சண்டாள சிங்கம்! தூத்திவருகின்றதே. [ஒடுகிறாள்]

சத்-வ-ம்:—ஹா! என்ன இது? யாரோ ஒரு யுவதியின் குரல் கேட்கின்றதே. [திரும்பிப்பார்த்து.]

ஓஹோ ஹோ சிங்கமது என்றமேட்டு.

பார் பார் அஃதா பெண்ணை	சிங்கம் தூத்துதே
சீர்கெடுத்தே அதை	சினதத்து எரிசுவேன்
வீரிட்டம் மாதோடும்	விபரமரிகிலேன்
விலக்கிடவே துயர்	வேகமாய் செல்குறேன்

சென்று அச்சிங்கத்தைக்கொன்று பழையபடி அமர்ந்திருந்த மேடையருகில் வருகிறான்.

சத்-வ-ம்:—ஆஹா! நாம் சற்று கவனியாது இருப்போமாயின் அனியாயமாக ஒரு வனிதையின் காயழிந்திருக்குமல்லவா? அச்சண்டாள கேசரிக்கு பெரிய காட்டில் எங்கு மிரையகப்படாது பாவம் ஒரு பெண்மணியை கொல்லவல்லவோ நினைத்தது? அப்படி நினைத்ததின் பொருட்டல்லவோ நமது கரத்தினால் அச்சிங்கம் மடிந்தது? ஆஹா! என்ன ஆச்சரியம்! நமது கரத்தில் யாதொரு ஆபுதமுமில்லாமலேயே அம்மதத்த கேசரியை எப்படியோ கொன்றுவிட்டோமே? நாம் அதை கொல்லாவிடில் அப்பெண்மணி கதி என்னவாகியிருக்கும்? போகட்டும் இதையெல்லாம் நினைப்ப தில் யாதுபயன்? குதிரைகளுக்கு ஜலமருந்தச்செய்யும் பொருட்டுச் சென்ற சுமாலியும் இன்னும் வரக்காணோம். அம்மிருகத்தை கொன்றதின் பொருட்டு சற்று களைமேலிடுகின்றது சற்றுநேரம் இம்மேடையீது சயனிக்கலாம்.

சத்தியவான் சயனித்திருக்கும் சமயம் சாவித்திரி வருகிறாள்.

சாவி-வ-ம்:-நம்மைக்கொல்ல எத்தனித்து தூத்திவந்த மதத்த கேசரியைக் கொன்றவர் யாரோ தெரியவில்லையே? (திரும்பிப்பார்

த்து) ஹா! இதோ சயனித்திருக்கின்றார். இவர் ஏன் இவ்விடத்தில் சயனித்தார்? ஒருவேளை அச்சண்டாள சிங்கத்தை கொன்றதின் பொருட்டு களைமேலிட்டிருக்கலாம். அதற்காக தான் இவ்விடத்தில் சயனித்தார்போ விருக்கின்றது. ஆஹா! என்ன தீவ்யசொருபம்!

சாலத்திரி-தரு.

தயவில்லாததென்ன வஞ்சம் என்றமெட்டு.

பல்லய்.

காணத்தகுந்தசகு மாரன் இந்த
கலியுகாதி வீரன் தீரன் (கா)

அனுபல்லய்.

மானிலம் புகழொய் யாரன்
மாசிங்கமதை தானிக்கொன்றதால்
மாமயக்க மேலிட்டே இவர் படுத்தார் (கா)

சாணம்.

அழகிலிவனைப்பால அவனியில் காணேன்
அங்கஜனூர்விடம் அம்புக்காளானேன்
வியப்புரவே இவரை எழுப்பி
விபரமரியலாம் விவாகம் புரியலாம்
வித்தகன் ஷண்முக னுறைப் படியே (கா)

சாவி-வ-ம்:—நம்பொருட்டுதானே இவர் இத்தகைய களை மேலிட்டுப்படுத்தார்? இவரை எழுப்பி இவரது விபரமாவது அறியலாம்? ஐயா! இராஜகுமாரா! இராஜகுமாரா!

[திடுக்கிட்டெழுந்திருக்கின்றான்.]

சத்-வ-ம்:—ஹா! மாடவ்யா! மாடவ்யா! என்னையார் எழுப்பினது?

சாவி-வ-ம்:—ஐயா! யாரைத் தேடுகின்றீர்? யான் தான் தங்களை எழுப்பினேன்.

சத்-வ-ம்:—என்ன இது? இப்பெண்மணி நம்மை எழுப்பக் காரணமென்ன? தவிரவும் தனிமையாக வந்து எழுப்பியிருக்கின்றாள். ஏ! பெண்பாவாய்!

நாரதரே யம்மாதவள் தன்பேர் என்றமேட்டு.

சத்.	எந்தனை ஏனோ எடுத்தெனக்கேதான்	எழுப்பினாய் மாதே உரைத்திரிம் கோதே	(எ)
சாவி.	சிந்தனை யுரவே சுதைத் தெரிந்ததால்	செய்த சிங்கந்தனை தேடி வந்தேனே	(சி)
சத்.	அப்படி யானால் அன்னைதந்தை பெயர்	அதிவியப்பேதான் அரிவிப்பாய் நீதான்	(எ)
சாவி.	இப்புனியானும் எந்தனின் தந்தை	அஸ்வபதியார் மாதவி தாயார்	(சி)
சத்.	உன்பெயர் தன்னை உரைப்பா யிப்போதே	உத்தமியாளே உகந்து இவ்வேனே	(எ)
சாவி.	சொன்மொழியுள்ள சேதியை யுரைத்தேன்	சாவித்திரியென்பார் சீமானே யான்தான்	(சி)
சத்.	மனமகிழ் வற்றேன் மணமது வாச்சோ	மங்கையே உனக்கு மொழிகுவா யெனக்கு	(எ)
சாவி.	தந்தையார் மணது தான்முடியும் மணம்	வைத்திடி லல்லோ தரித்திட வில்லை	(சி)
சத்.	யாரை மணக்க அதை யெனக்கீகரீ	ஆவலே யுற்றாய் அன்புட னுரைப்பாய்	(எ)
சாவி.	பேரையே சொல்வேன் பேதைபான் சத்ய	பார்மன்னு கேளீர் வான்மீது பாரீர்	(சி)

சத்-வ-ம்:—என்ன இது? அன்னவன்மீது உனக்கிவ்வளவு ஆவலேற்பட்டதற்குக் காரணமென்ன?

சா-வ-ம்:—இல்லை! அழகிலும், வீரத்திலும், கல்வி திராக்கிலும், மல்புத்தத்திலும், புத்தி சாதூர்யத்திலும் ஒப்பாருமிப்புனியிலில்லையென கேள்வியுற்றிருக்கின்றேன், அதின் பொருட்டுதான் அன்னவரையே விவாகம் புரியவேண்டுமென்று என்னுளக்கருத்து!

சத்-வ-ம்:—ஆம்! உனது தாய்தந்தையரின் கருத்தின்படியல் லீவோ நீ நடக்கவேண்டும்?

சாவி-வ-ம்:—அப்படிக்கில்லை! அவர்கள் எனக்கு விவாகம் செய்யும்பொருட்டு முயற்சித்தபோதிலும்கூட, யான் அவரையே தேடி எனக்கு விவாகம் செய்துவைக்கும்படிதான் கூருவேன்.

சத்-வ-ம்:—உண்மைதானா?

சாவி-வ-ம்:—ஆம் உண்மைதானையா!

சத்-வ-ம்:—சரிதான், ஆனால்,

அன்ன முண்ணாமலே என்றமெட்டு.

சத். சத்யவான் யானே சாவித்ரி கலங்காதே (ச)
 சா. நத்திய தெய்வ மெதிர்நின்றார்போல் வந்தீர்
 சத். சித்தமே களிப்பாய் சேயிழையே நீதான் (சி)

சத்-வ-ம்:—கண்மணி! தொட்டுக்கொள்ளும் பலனும், மாங்கல்யம் கட்டிக்கொள்ளும் பலனுமிருந்தால் அது நம்மை விட்டுவிடாது ஆதலால் தான் என் தந்தையின் பொருட்டு எனது அம்மான் வீட்டிலிருந்து வரும் மார்க்கத்தில் இவ்விடத்தி லமர்ந்திருக்கவும், உன்னை ஓர் சிங்கம் தூரத்திவரவும், அதை யான் கொல்லவும், பிறகு நீ எனை எழுப்பவும், உனது மனநோக்கத்தை வெளியிட நம்மிருவருக்கு கட்டுறவானது. ஆதலின் அது விஷயத்தில் எனக்கு அளவிலா சந்தோஷமே. ஆனால், எனது தந்தையார்மீது யாரோ ஓர் வேற்றாசன் படை எழுச்சியுடன் வந்திருப்பதாக எனது தோழன் வந்து எனை யழைத்துவந்தான் அதின் சம்பந்தமாக யாங்களிருவரும் இவ்வனமடைந்தோம் எனது தோழன் குதிரைகளை ஜலமருந்தச் செய்யும்பொருட்டுச் சென்றிருக்கின்றான், அவனும் வரும் சமயம் நெருங்கிவிட்டது. ஆதலால், யான்சென்று எனது தந்தையின் இடரைத் தவிர்த்து, பிறகு எனது தாய் தந்தையரைக் கொண்டே உன் தாய் தந்தையர்களாய் பாணிக்கிரஹணம் புரிகின்றேன். அஞ்சாதே சிக்கிரம் விடைகொடு?

சா-வ-ம்:—காலமும் கணவனைக்கொரி வேண்டியிருக்க கடவுளினருளினால் இக்கானகத்திடையே கண்முன்பாக தோன்றி கனந்தங்கிய தங்களின் கருணையினால் காஜித்து தூரத்திவந்த கொழுத்த கேசரியைக்கொன்று என்னுயிரைக் காப்பாற்றிய காதலா! கணவன் தாங்களை என தெரிந்துக்கொண்ட பின் தங்கனையான் எவ்விதம் பிரிந்திருப்பீன்? ஆதலால்,

காதல் கொண்டேன் கண்ணியனே என்றமெட்டு.

பல்லவி.

போகவேண்டாம் காதலனே பூவையெந்தனின்
 போகசுக மன்மதனே பூரிப்பை நீக்கி (போ)

மதுடங்கள்

போதனை வேதனை வைத்துநீர்
 ஏதுகாண் சோதனை செய்வது (போ)

பாணிக்கிரஹணம் புரிந்துநாம்
 தானித் தலமதில் வாழ்ஞுவோம் (போ)

பொருத்தி சுகத்தை வருத்த மகந்நி
 திருத்தி குணத்தை யமைத்து இருப்பீர் (போ)

அநுபல்லவி.

பொங்கும் புக முற்புதனை ஜெயம்
 தங்கும் படி தங்கிடுவீரிலம் (போ)

தோகையரா.

பூமாரணைவிடும் மாகணைதைப்பதால்
 பொருத்திடேன் வேதனையிதே
 நேமமாய்நாமிருவர் மாங்கல்யம்சூடியே
 நிகமுமண வாழ்க்கைகதன்னை
 தாமதமின்றியே நடத்திடில் சாலோக
 சாயுச்ய பதவியுண்டு
 ஏமாந்துநீரிதை விடுத்துநீர்செல்வது
 ஏந்தலே அழகல்லவே

சுரணம்.

உனக்குமெனக்கும் பொருத்தம் மனந் தனக்குள்ளே என்னவருத்தம்
 விடுத்திடில் வருமோ வாலீபம்
 தடுத்திடில் தனக்கேமிக பாவம்
 தடங்களாகாதே மன திடங்கொண்டே காத்தீதான்
 தெரிவித்தான் தியாக ராஜனின்சீடன்
 பரிவாயிக்கவி ஷண்முகதாசன் (போ)

சாவி-வ-ம்:—ஆதலால், நாதா! அடியேன்மீது என்னவருத்த
 மேற்பட்டபோதிலும், இவ்வடியானை யாட்கொண்டுரகிப்பிராகவும்
 தவிரவும், நமக்குள் எப்போது காந்தர்வ விவாக மேற்பட்டுகிட்ட
 னவோ இனிமீது ஒருவரையொருவர் எப்படி பிரிந்திருக்கமுடியும்?

சத்-வ-ம்:—கண்மணி! நீ சொல்வதும் உண்மைதான்? ஆனால்
 பெற்றோர் ஏதோ ஒரு ஆபத்தின் பொருட்டு என்னை வரவழைத்

திருக்க, யான் உனது சுகத்தில் ஆழ்ந்தியிருந்தால் அன்னவர்களின் கதிமோஷ்டமெப்படி? தவிரவும் யான் உங்கு சென்றபோதும், என தருமைக் காதலியாகிய உன்னை மறவேன்.

சாவி-வ-ம்:—நாதா! அதி உத்தமமிகும் ஆசைக்கொழுணராகிய.

வர்த்தகர் குலத்துதித்த மாரா என்ற மெட்டே.

சா. உன்னை மறந்திருந் திடுவேனோ இந்த
உத்தமி மனது சுகிப்பேனோ
ஒன்று மரியாயெனக்கு ஊக்கமதை நீயளித்து
சென்றுவாரே நென்றுரைத்தால் செய்வதென்ன சொல்லெடுத்தது
சத். மாணே உந்தன் மீது ஆசை நானே ஒரு
மார்க்கமும் வைத்துயான் மறவேனே
தேனே எனது மனம் தித்திக்கும் செங்கரும்பே
ஏனோ இவ்விதமாக ஏங்கி நின்றாய் அரும்பே (மா)

சா. தந்தை தாயார் மொழியைக் கேட்டு எனை
தள்ளி விடாமல் மணஞ் சூட்டு
சிந்தனை யுறவே செய்து சென்றிடிலே இவ்வுயிர் தான்
இந்த உலகிலிராது எமலோக மேகிடுங்காண் (உ)

சத்-வ-ம்:—கண்மணி! அதோ பார்த்தனையா? எனது தோழ
னும் வருகிறான். நீசெல், நான் அநிசிக்கிரத்தில் வந்து உன்னை மண
முடிக்கின்றேன்.

சா-வ-ம்:—நாதா! உண்மையாக மார்க்கமாட்டிரே? ஆனால்
யான் சென்று வருகிறேன்.

சாவித்திரி போகிறாள் மாடவ்யன் வருகிறான்.

சத்-வ-ம்:—மாடவ்யா! இவ்வளவு நேரம் எங்கு சென்றிருந்
தாய்.

மா-வ-ம்:—ஆம் நீர் கேட்காமலென்ன? உனது அவசரம்
உனக்கு, எனது விளையாட்டு எனக்கு.

சத்-வ-ம்:—எங்கே விளையாடினாய் மாடவ்யா!

மா-வ-ம்:—நான் ஏன் விளையாடப் போகிறேன்? வேடிக்கைப்
பார்த்திருந்தேன்.

சத்-வ-ம்:—என்ன வேடிக்கை மாடவ்யா?

மா-வ-ம்:—கேளுங்கள் தெரிவிக்கின்றேன். அதாவது எதோ ஒருபெண் சிங்கமான இன்னொரு சிங்கத்திற்கு பயந்து அலரி ஓடிவா உதைக்கண்ட மற்றோர் ஆண் சிங்கம் துறத்தி வந்த சிங்கத் துடன் சண்டையிட்டு கொன்றது இதைக்கண்ட பெண் சிங்க மானது மேற்சொன்ன ஆண் சிங்கத்தின்மீது காதலித்து ஒன்றுக் கொன்று காந்தர் விவாகம் புரிந்துக்கொண்டு பிறகு பிரியானு மன துடன் பிரிந்தது இதைக்கண்டும் யான் எப்படி வாழுமடியும்? அதற் காகதானையா இவ்வளவு நேரமானது ஆயினும் தங்களின் வேட்டை விஷயம் எப்படி?

சத்-வ-ம்:—இல்லை மாடவ்யா! நீ சென்றதும் யாரோ ஒரு யுவ தியை ஒரு சிங்கம் துறத்தி வரக்கண்டு அதைக்கொன்று அப்பெண் மணியைக் காப்பாற்றினேன்.

மா-வ-ம்:—நான் தான் சிங்கத்தைக் கண்டேன் நீ கூடவா சிங் கத்தைக்கொன்றாய்? சரி யிருக்கட்டும் அச்சிங்கம் ஆணு பெண்ணு?

சத்-வ-ம்:—அதைதான் பார்க்கவில்லை!

மா-வ-ம்:—சரிதான் அது பெண் சிங்கமாகத்தானிருக்கும்?

சத்-வ-ம்:—என்ன மாடவ்யா! விளையாடுகிறாய்? அது ஆணென் றும் பெண்ணென்றும் உனக்கு எப்படித்தெரியும்?

மாட-வ-ம்:—என்ன? இளவரசே! இன்னும் ஒளித்து பேசு கின்றீரே? போகட்டும் பிறகு என்ன நடந்தது?

சத்-வ-ம்:—(தனி.) தெரிந்துக்கொண்டான் போலிருக்கின்றது. மாடவ்யா! அச்சிங்கத்தை யான் கொன்றவுடனே இம்மேடைமீது சயனித்திருந்தேன், அது சமயம் அந்தயுவதி அவ்விடத்தில் தோன்றி என்னை எழுப்பினாள் பிறகு அவளது ஆதிவிர்த்தங் களைத்துமரிந்து கடைசியில் இருவருக்கும்... ..

மாட-வ-ம்:—இளவரசே! என்ன இருவருக்கும் என்று இழுத் துக்கொண்டே போகின்றதே?

சத்-வ-ம்:—இல்லை மாடவ்யா! இருவருக்கும் காந்தர்வ விவா கம் ஏற்பட்டு பிறகு அம்மாத சென்று விட்டாள். இதை மாத்தி ராம் நீ யாரிடமாவது உரைக்கப் போகின்றாய் போகட்டும் நாம் வந்து அதிக நேரமாகின்றமையால் அதிவிரைவில் சாலவபுரிக் கேகு வேரம் வா.

மாட-வ-ம்:—சரி வாருங்கள் செல்லலாம்.

[இருவரும் போகிறார்கள்.]

சீன் :—4.]

[இடம் :—கானகம்.

கண்ணிழந்த துயுமச்சேனனும் பத்மாகூழியும் புலம்பிக்கொண்
டிருக்கின்றனர் சத்தியவான் ஒருபுரமாக வருகிறான்.

துயுமச்சேனன் கண்ணி.

காந்தியோ பரம ஏழை சன்யாசி என்றமெட்டு.

பக்தர்கள் தினம்
பழியது என்ன செய்தோம்
சித்தங் கலங்கவிழி
செய்தல் நலமோ இது

பணிந்திடும்சா
பகர்வாயுல்லாசா
சிதர விஸ்வேசா
சிவமே சர்வேசா (ப)

நாட்டை பரித்து
ராணுவப் படைகளை
கோட்டைதனை இடித்தான்
கொடுமையாய் கண்ணைகுத்தி

நாசம் செய்தானே
கொன்றழித்தானே
கஜகேது தானே
காட்டில்விட்டானே (ப)

மைந்தனும் கண்டால்
மடையன் கஜகேதுவை
தந்தைதாயின் பொருட்டு
தரணியி லவனுமெவ்

மனது தாள்வானே
என்ன செய்வானே
உயிர் விடுப்பானே
விதம் பிழைப்பானே (ப)

சத்-வ-ம்:—(உற்று கவனித்து) ஆ! ஜெகதீசா! என்ன இது?
நமது தாய் தந்தையின் குரலோசைபோலிருக்கின்றதே? (திரும்
பிப்பார்த்து) ஹா தந்தையே!

மகமதியர் குலத்தில் என்றமெட்டு.

சண்டாளப் பாவிகள்யாரோ
சாற்றுவீ ரெனது
சற்றும் கலங்காதீர்
சாகும்படியதி
காக அவனின் வுயி
துடித்து வருந்தாதீரையா
சதனும் குரைத்திடீர் மெய்யா

சதிசெய்தாருங்களுக்கு
தந்தையே—சுதனும் வந்தேன்
சிந்தையே
வேசமாய் சென்றமக்
ரேகிட வதைக்குரேன்
துரோகியவனை
(ச)

துயுமச்சேனன் கண்ணி.

மைந்தனை நீயில்லாத
மடையன் கஜகேது இங்கு
மாவிரன்போல சினந்து

மார்க்கமதனைக்கண்டு
மகிழ்வாய் வந்து

மெத்தவே எங்களின் சித்தங் கலங்கிட
குத்தியே கண் தனை காட்டில் தூரத்தியே
கோட்டையதனை இடித்தான்—கன நாட்டைபற்றி
கோபமாய் சேனையை மடித்தான் (ச)

சத்தியவான் கண்ணி.

அப்படியானு விப்போதே அன்னை தந்தையே யான்சென்று
அவனையே கொன்று வருவேன்—அதிவிசையில்
அரசை ஜெயித்து தருவேன்
அஞ்சாதீர்மனம் துஞ்சாதீர்னி
பஞ்சாயவனுயிர் பறந்திட செய்துயான்
பாலன் வருகுவேனையா பதரிடாதீர்
பரிந்து அனுப்புவிர் மெய்யா (ச)

சத்-வ-ம்:—சண்டாளன்! இக்கொடிய மார்க்கத்தைத் தேடும் பொழுது யான் தங்கள் எதிரிலிருப்பேனாயின் அப்பாதகனின் கதி என்னவாகியிருக்கும்? ஆஹா! அடே! காதகா! தப்பித்துக்கொண்டாய். தந்தையே! தாங்கள் இவ்வடியேன்மீது அன்புகூர்ந்து விடை தந்தனுப்புவினாகில் இப்பொழுதே சென்று அக்கொடுங்கோல் மன்னனை கொன்று பழையபடி நமது ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி வருகிறேன். தயவுசெய்து விடைதாரங்கள்.

துயு-வ-ம்:—புத்ரா! நீயோ சிரியவன், தனிமையாய் சென்று யுத்தம் புரிய இன்னும் அனேக நாளாக வேண்டும். தவிரவும், முன்னோர்களின் பழியும் எனது கொடிய பழிபாவங்களும் ஒருங்கு சேர்த்து இவ்விதம் மூண்டுகொண்டதால் இதற்கு யார் என்ன செய்வது? ஆதலால், மைந்தா! கண்ணிழந்த எங்களுக்கு நீயோர் உருதி வாக்களிக்க வேண்டும்.

சத்-வ-ம்:—பிதா! அவ்விதமே அளித்தேன், அதின் விபரமென்ன?

துயு-வ-ம்:—மைந்தா! தாய் தந்தையர்களாகிய எங்களின் உத்திரவின்றி, அச்சண்டாள கஜகேதுவிடம் யுத்தத்திற்குச் செல்வதில்லை யென்றும், கண்ணிழந்த எங்களை கடைசிவரையில் காப்பாற்றுவதாகவும் ஒரு உருதிவாக்கு அளிப்பாய்.

சத்-வ-ம்:—அப்படியே அளித்தேன் பிதா!

பத்-வ-ம்:—மைந்தா! பசியோ அதிகரிக்கின்றது. ஆதலால் அடுத்த கானகம் சென்று எங்களுக்குக் கேதேனும் கொஞ்சம் கனிவர்க்கங்களை பறித்துக்கொண்டுவா.

சத்-வ-ம்:—அப்படியே பிதா!

[செல்கிறான்.]

சீன்.—5.]

[இடம்:—அரண்மனை.

சத்தியவான் வராமையால் சாவித்திரி தனது அரண்மனையில்

அமர்ந்துக்கொண்டு வருத்த படுகிறாள்.

வரக்கானேன்	வல்லவர் தானே	
வாது சூதேதோ	இதைத்தோனென்	(வா)
மறந்தாரோ எந்தனை	மகிமை ப்ரகாசன்	
மாதா பிதா மொழியை	மாரிடாநேசன்	
மட்டிடா அழகுள்ள	விசுவாசன்	
மதன லீலையிவதி	உல்லாசன்	(வா)
விடுவேனோ	விணிது தானோ	
வித்தகியாள் மனது	சகிப்பேனோ	(வி)
தொடுத்த பஞ்சணை சுகம்	சோங்கிட லாச்சே	
தோகையா ளென்மனம்	துடித்திட வாச்சே	
எடுத்த முயற்சியது	விணைச்சே	
ஏந்தலரைக் காணாமல்	எழில் போச்சே	(வா)

சாவி-வ-ம்:—ஹா! பிராண காதலா! ஆசைகாட்டி இத்தகைய மோசம் செய்வது உன்னைப்போன்ற அரச குமாரர்களுக்கும் அழகு தானா? ஐயோ! அபலையெனச் சொல்லக்கூடிய இவ்வடியாள் மீது இத்தகைய கோப மேற்குமா? ஹா! கடவுளே! என் காதலனை விடுத்து வேறு யாரையேனும் மணப்பதைவிட இவ்வயிரைப் போக்கிக் கொள்வதே நலம்.

முர்ச்சையாய் விழுகின்றாள் சகிகள் சாவித்திரியை உபசரிக்கின்றனர்.

சகிகள்-வ-ம்:—தாயே! தங்களுக்கென்ன திரேக அசௌக்கியமா? இல்லை! மனதில் வேறு ஏதேனும் சஞ்சலங்க ளேற்பட்டதா?

சாவி-வ-ம்:—(சாவித்திரி எழுந்து) அடி எனக்கொன்றும் வருத்த மேற்படவில்லை. அதையெல்லா உங்களை யாரும் கேட்டுக் கொள்ளும்படி தெரிவிக்கவில்லை. ஆதலால், உங்கள் வேலையைப் பார்த்து செல்லுங்கள்.

[இதற்குள் மாலவி வருகிறாள்.]

மால-வ-ம்:—குழந்தாய்! என்ன ஒருவித முகவாட்டத்துடனிருக்கின்றாயே கண்மணி!

நீயே சகாயமென என்ற மெட்டு.

மகளே உனக்கு இந்த மார்க்கமது தான் வந்த
மர்மந்தனை யுரைப்பாய் கண்ணே
அகத்தில் வியாதிபுற்று அடைந்தனையோ வருத்தம்
ஆஹா அதை எடுத்து அரைந்தால் மனம் பொருத்தம் (ம)

மாத-வ-ம்:—குழந்தாய்! எத்தகைய வியாதி ஏற்படினும் அதை
எத்துடனோட்டும் பொருட்டு நமது ராஜியத்தில் கைகண்ட பண்டி
தர்களெல்லாமிருக்க, நீ இத்தகைய துன்ப முறலாகுமா?

சாவி-வ-ம்:—எனக்கு வியாதியா? இல்லை! இல்லை! மனவியா
தியே தவிர மற்ற வியாதி ஏது? ஆதலால்,

சாவித்திரி மேற்படி மெட்டு.

எந்தன் வருத்தம் தீர்க்க என் தாயே யுந்தலை
இயலுமோ உரைந்திடும் அம்மா
அந்தமாய் தோழியுடன் அரும் வனத்திற்கேசென்றேன்
அங்கே ஓர் நாயகனை கண்டு மனதுகொண்டேன் (ம)

[இதற்குள் அஸ்வபதி வருகிறார்.]

அஸ்-வ-ம்:—கண்ணே! ஏன் இவ்வித மனக் கவலையுடன்
பேசிக் கொண்டிருக்கின்றாய்?

மால-வ-ம்:—பிராணபதி! வேறொன்றுமில்லை நமது சாவித்திரி
யின் கவலைதான்.

அஸ்-வ-ம்:—அத்தகைய துன்பமுறும் காரியம் என்ன இருக்கி
ன்றது?

மால-வ-ம்:—நமது குழந்தையின் மாங்கல்ய விஷயந்தான்.

[இதற்குள் நாரதர் வருகிறார்.]

அஸ்-வ-ம்:—ஐயனே! நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

நார-வ-ம்:—ராஜன்! மங்கள முண்டாகட்டும். தவிரவும், நீங்
களனை வரும் கூடிப்பேசிக் கொள்ளும் நோக்கமும், உங்கள் முகம்
வாடியிருப்பதையும் காணில், எனக்கேதோ சந்தேகம் ஏற்படு
கின்றது.

அஸ்-வ-ம்:—ஐயனே! வேரொன்று மில்லை, அதாவது, புத்திரி
யான சாவித்திரி தேவியின் விவாக விஷயத்தைப் பற்றிதான்
பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம், அதுசமயம் தாங்களும் வந்துவிட்டீர்.

நார-வ-ம்:—சரிதான்! எப்போதும் மாதராய்ப் பிறந்தார் மணவாழ்க்கையி லீடுபடுவது சகஜந்தான். தவிரவும், உனது மகனின் மனநோக்கத்தை யரிந்துக்கொண்டனையா?

அஸ்-வ-ம்:—இல்லை! சுவாமி! தாங்களே கேட்டுத் தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

நார-வ-ம்:—அம்மணி! இப்படி வா!

சாவித்திரி நாரதராகில் வந்து பணிகின்றாள்.

சா-வ-ம்:—சுவாமி! இவ்வடியாள் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

நார-வ-ம்:—தீர்க்க சுபமங்கிலீபவா! மங்களமுண்டாகுக! எழுந்திரு பயப்படாதே. ஆயினும், உன் மனவிருப்பத்தை வெளியிடு அஞ்சாதே! யான் காப்பாற்றுகிறேன்.

அஸ்-வ-ம்:—அம்மணி! உன் மனதிலிருப்பதை ஒன்றும் ஒளி யாமல் நமது குருவிடம் தெரிவித்துவிடு?

சாவித்திரி மௌன்மாயிருக்க நாரதர் கூருகிறார்.

நார-வ-ம்:—ஏ! இராஜன்! இவ்வித சந்தர்ப்பத்தில் யான் இங்குவந்ததே மகாபாதகம், இதை யான் விபரமாக கேட்டரிவதும் நீதியல்ல! அப்படி யான் கேட்கும் செய்தியை உன் மகள் ஒளிக்கின்றாள், அது விஷயத்தில் வற்புருத்தலும் அழகல்ல? ஆதலால் யான் சென்று வருகிறேன்.

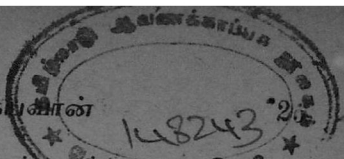
அஸ்-வ-ம்:—சுவாமி! அடியார்களாகிய யாங்கள் செய்த பிழையை ஆட்கொள்ளுதல் தங்களின் பாரமல்லவோ? அப்படி தாங்களரியாச் செய்தியும் இப்பூவுலகில் ஒன்று இருக்கின்றதா? இளமைப் பருவமானதால் குழந்தை வெட்கப்படுகின்றதே யொழிய வேரில்லை, குழந்தாய்! முனிவர் கோபித்துக்கொள்கின்றார் பார்த்தனையா? இப்பொழுதாவது ஒளியாமல் மனக்கருத்தை வெளியிடு.

சா-வ-ம்:—சுவாமி! இச்சிருமியாள் உரைக்கும் செய்தியில் ஏதேனும் குற்றங்களிருந்தபோதும் மன்னிப்பீராக? அதாவது.

சாவித்திரி விருத்தம்.

சன்மார்க்க முனிவரேயான் சாற்றுவே னென்றுகேளீர் தன்மையாய் வனத்தில்யானே தானுலவ சிங்கமொன்று என்னையே துரத்தக்கண்டு எதிர்த்ததை கொன்ற அந்த மன்னராம் சத்யவான்மேல் மையலே கொண்டேனையா.

சாவித்திரி சத்யவான்

சாவி-வ-ம்:—சுவாமி! சில நாளைக்குமுன் எனது நேயர்களுடன் கூடி சிங்கார வனத்தை நாடினேன், அன்றின் குதுஹல மிகுதியாலும், அவ்வனத்திலுள்ள நீரோடையின் நிகழ்ச்சியை கண்டும் நீராடும்பொருட்டு பட்டாடை எடுத்துவரும்படி எனது பாங்கியர்களை அனுப்பினேன், அவர்கள் சென்ற கொஞ்சம் நேரத்திற்கெல்லாம் யான் தனிமைமாய் புஷ்பம் பரித்திருக்கையில், ஏதோ ஓர் மதத்தகேசரி என்னை தூரத்திவர, உடனேயான் அலரிஓட, அதைக் கண்ட சாலவபுரி துயுமச்சேன மன்னனின் புதல்வராகிய சத்தியவான் என்பவர் ஓடிவந்து அம்மதத்த கேசரியை கொண்டு எனைக் காப்பாற்றினார். பிறகு, எங்களிருவரின் வரலாற்றை ஒருவர்க்கொருவர் அறிந்து அவரைவிட்டு யான் வேறு யாரையும் மணந்துக் கொள்வதில்லை யென்றும், அவரும் என்னைவிட வேறொருவரையும் மணப்பதில்லை யென்றும் வாக்குதத்தம் செய்துக்கொண்டோம் அவர் சென்றார், இன்னும் வரவில்லை, அதின் பொருட்டுதான் என் மனது விபாகூலமடைந்திருக்கின்றது ஐயனே!

நார-வ-ம்:—என்ன இது? சத்யவானையா மணக்கப்போகின்றாய்?

சாவி-வ-ம்:—ஆம் சுவாமி!

நார-வ-ம்:—(செவியில் கையைவைத்து) சிவ சிவா! அந்தோ! ஜெகதீசா! என்ன பரிதாபம்? இச்சிறு மங்கைக்கு அழகையும் குணத்தையும் அபரிமிதமின்றி படைத்த எனது தந்தை, இன்னவளுக்கு தக்கவரனை நியமிக்கப்படாதா? என்ன செய்வது? இவளது தாய் தந்தையரிடம் தெரிவித்து விடலாமா? நாமரிந்தும் தெரிவியா விடில் நமது சிரம் பதினாயிரம் சுக்கலாகவல்லீவா வெடித்துவிடும்.

[மௌனமாக இருக்கின்றார்.]

அஸ்-வ-ம்:—சுவாமி! குழந்தை தெரிவித்ததற்கு ஏதோ தானே பேசிக்கொண்டு மௌனஞ் சாதிக்கின்றீரே, என்ன சங்கதி சுவாமி?

நார-வ-ம்:—சங்கதி என்ன இருக்கின்றது? எல்லாம் நல்ல சங்கதிதான், உனது மகள் கோரியிருக்கும் புருடனோ? அவனது தாய் தந்தை வேற்றரசனால் அவர்களின் ராஜ்யத்தை இழந்ததுமல்லாமல் கண்களையும் பரிகொடுத்து காட்டில் புலம்பித் திரிகின்றனர். அதைப்பற்றியும் ஒரு சிந்தனையில்லை, ஏனெனில், அந்த சத்யவான்

அழகிலும் மன்மதனுக்கு நிகரானவன்தான், கல்வி கேள்வி இதுகளிலும் குறையில்லை, தயை, தாசூண்யம், நீதி, நெறி இதுகளில் தசாதன், அரிச்சந்திரன் இவர்களுக்கு சமானமென்னலாம், புஜ பல பராக்ரமத்திலும் மிகுந்தவன்தான் ஆனால்

அஸ்-வ-ம்:—என்ன சுவாமி! ஆனால் என்று மயங்குகின்றீர்?

நார-வ-ம்:—மயக்கமொன்றுமில்லை, அதை தெரிவிப்பதற்கு என் வாயெழவில்லை. இத்தகைய குணமுள்ள மன்னனுக்கு உனது மகளை நீர் விவாகம்செய்து கொடுப்பீரானால் அதிக சம்பத்துடன் தான் வாழ்வார்கள். ஆனால், அந்த சக்தியவானின் ஜெனன ஜாதகம் மாத்திரம் அற்ப ஆயுள்தான். அதாவது, இன்னும் ஒரு வருடத்தில் இறந்துவிடுவான்.

சாவி-வ-ம்:—(செவியில் கைவைத்து) சிவ சிவா! ஐயோ! பாமேசா! ஏழையாகிய இச்சிறுமி மீது உனக்கென்ன இவ்வளவு காரணம்?

நார-வ-ம்:—அதற்காகதான் மயங்கினேன், இனிமீது உனது இஷ்டம் இம்மங்கையின் இஷ்டம்.

அஸ்-வ-ம்:—குழந்தாய்! முனிவர் தெரிவிப்பதை கவனித்தனையா?

சாவி-வ-ம்:—பிதா! யாருக்கும் இவ்வளவுதான் ஆயுளென்று கரித்தெழுதிய பிரம்மன், இன்று என்பொருட்டு அடித்தெழுதப் போகின்றனரா? இல்லை, யான்தான் முதலில் காதலித்து வாக்குத்தத்தம் செய்துக்கொடுத்துவிட்டு அன்னவரின் அற்ப ஆயுளின்பொருட்டு வேறொருவரை மணர்தல் நீதியாகுமா? எல்லாமிந்த தாங்களும் இதை மருப்பது தங்களின் கியாதிக்கு அழகாகுமா? வேண்டாம்; அவரது ஆயுள் அற்பமானபோதும் யான் அவரையே மணரவேன்.

அஸ்-வ-ம்:—கண்மணி! குழந்தாய்!

சேல்வனாதன் குதிரைப்பந்தயம் என்றமேட்டு.

அன்னமே அற்ப ஆயுள்	சத்யவானம்மா	நீ
அவனை மணர்த்திடவு	மாகுமோ சம்பா	
கண்ணிருந்தும் கிணற்றில்	கண்ணியே விழலாகுமோ	
கடைசிவரை விதவை	யாகவே இருக்கப்போமோ (ஆ)	

சா-வ-ம்:—பிதா! தாங்களுரைப்பதும் உண்மையே? ஏனெனில் பத்தமாதம் சமந்துபெற்ற தாய்க்கல்லீவா பிள்ளையின் வருத்தம் தெரியும்? பலநாளும் அன்பு பாராட்டி வளர்த்த தந்தையாருக்கல்லவோ இதின் பயன் தோன்றும்? தவிரவும் மணமகளும் மணமகனும் மணர்ந்து மனதார மக்களைபெற்று மானிலத்தில் வாழ்வது தான் மாதா பிதர்க்களுக்கு அதிக உற்சாகத்தை யளிக்கும், அதை தவிர்த்து இவ்வித கொடுமையைக் கேட்டிடில் வருத்தமே இருக்கச் செய்யும். ஆனால், குடியன், வெறியன், கள்வன், பாதார இச்சையுள்ளான் இவர்களை மணர்ந்து பலநாளும் துன்பசாகரத்தி லாழ்ந்தியிருப்பதைவிட, நலத்திலும், அதிபுஜபலத்திலும், அழகிலும், நற்குணத்திலும் உயர்ந்தவனை மணர்ந்து இன்பத்தை யனுபவித்தது பிறகு,

சாவித்திரி ஷே. மெட்டு.

அற்ப ஆயுளானபோதும்	குற்றமே இல்லை	எனது
ஆளனார் மாண்டபோதும்	தோஷமே இல்லை	
சொற்பகுணமுடைய	துஷ்டனை மணந்திடிலே	
சோங்கமிகத்துயரம்	தோன்றிடும் புனியின்மேலே (அ)	

சாவி-வ-ம்:—அப்படி பெற்ற மகள் துன்பமுற்று வாழாமல் தாய் தந்தையரில்லத்தில்வந்து இருந்தபோதும் அதின் சிரமமும் பெற்றவருக்கல்லீவா?

நார-வ-ம்:—அம்மணி! இவ்வுலகின்கண் அவனைவிட அதிக உத்தம ராஜகுமாரர்களானேகர் இருக்கின்றார்கள், அவர்களிட லாரையேனும் ஒருவரை விவாகம் செய்துக்கொள்ளப்படாதா?

சாவி-வ-ம்:—பிதா! தாங்களை இவ்வித முறைத்தால் எப்படி? அதுவும்தவிர, அன்னவர் அற்ப ஆயுளுள்ளவராயின் எமக்கென்ன "திர்க்கசுப் பங்கலீபவா" என நமது குரு வாக்கினால் வந்தபொழுது எனது காதலரை அக்காலன்தான் எப்படி கொண்டிப்போக முடியும்?

நார-வ-ம்:—பேஷ்! பேஷ்! காரியமும் ஒருவழியில் நன்றாகவே இருக்கின்றது? நமது வார்த்தையை நம்மை மோசம் செய்தது, (சாவித்திரியின் செவியிலுப்திசித்து) அம்மணி! இம்மந்திரத்தை உனது கணவன் உயிர் துறக்கும் சமயம் ஜெபிப்பாயானால் அந்த எமபடர் தெரிசனம் உன் கண்முன்பாகத் தோன்றும். பிறகு நீ

அந்த எமதர்மனிடம் எப்படியாவது கெஞ்சிக்கேட்டு உன் கணவனுயிரைப் பெற்றுக்கொள். எனை நம்பாதே.

சாவி-வ-ம்:—சுவாமி! எல்லாவற்றிற்கும் தாங்களிருக்க அந்த எமனை யான் எப்படி கேட்பது? அப்படி கேட்டபோதும் எனை யொரு பொருட்டாய் மதித்து வார்த்தை யாவொரா?

நார-வ-ம்:—சரியான் சென்று வருகிறேன்.

[நாரதர் செல்கிறார் சாவித்திரி முதலானோரும் போகிறார்கள்.]

சீன் :—6]

[இடம் :—கானகம்.

சத்யவானின் தாய் தந்தையர்களிருவரும் கஷ்டப்பட்டிருக்கும் சமயம் அஸ்வபதி, சாவித்திரி, மாலவி முதலானோர்கள் அவ்விடத்தில் வருகிறார்கள் சாவித்திரிக்கும் சத்யவானுக்கும் விவாகம் நடைபெறுகிறது.

சீன் :—7.]

[இடம் :—எமன் தர்பார்.

எமதர்பாரில் எமபடாள் முதலானோர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர் எமதர்மன் வருகிற ஓடி.

பல்லவீ.

ஜெகமுள்ள உயிர்களை நிகரில்லாமலே யானும்
மன மகிழ்ப்பிடித்து மிகவும் தண்டிக்கும் தருமன் (ஜெ)

அனுபல்லவீ.

பகையுள்ளோ ரெனக்கிந்த பாரிலொருவரில்லை
பங்கயன் விதித்தபடி செங்கோலை கரத்தில் தாங்கி (ஜெ)

சாரணம்.

பலபல விகமாக	பாரினி லுள்ளவரை
கலக்கமுறவே செய்து	காலமுடி வரிந்து
சுலபமாகக் கவர்ந்து	சூலம் சுயிருங்கொண்டு
நிலமென் பழியிலாது	நீதி செலுத்திடும் நன்
நேசன் தென்றிசை	வாசன் ஞானப்ர
காசன் பக்திவிஸ்	வாசன்

அண்டாண்டங் களிள்ளோர் கண்டோடும்படி நவ
கண்டம் புகழ் கொண்டவன்

சண்டனைத் தடுக்கவே கோ தண்டனும் கயிலைவாழும்
 நீலகண்டனும் சதமோ நீதி பிசகி நடக்கீகன் (ஜெ)

எமன்-வ-ம்:—அடே தூதர்களே! நான்யார் தெரியவருமா? அதாவது முதன் முதலில் வருக்கு, ஹெஜூர், சாமம், அதர் வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களை யுண்டாக்கி சிருஷ்டி கர்த்தகை அந்நான் முகனை யுண்டாக்கி, வரமளித்து ஆதரிக்கும் பொருட்டு சாக்ஷாத் ஜெகதீசனும், அதையழிக்க ஸ்ரீமந் நாராயண னும், அந்நான் முகனலுண்டாக்கப் பெற்ற, நால்வகை யோனி, எழுவகைத் தோற்றம், என்பத்தி நான்கு லட்ச ஜீவபேதர் களின் ஒப்பாக உயிர்களைக் கவர்ந்துவருவது மன்றி இப்பூவினிட மாக பாதகங்களைச் செய்து பழிபுரியும் பாவினின் பாவங்களுக்குத் தகுந்த தண்டனையளிக்கும் பொருட்டு சூலம், கதை, பாசக் கயிர், பிண்டி, கண்ட கோடாரி முதலான ஆயுதங்களினால் சித்ர வதை செய்வதற் தவிர, அட்டைக்குழி, அரணைக்குழி, புழுக்குழி, லாலாயவகம், பூவலயம், முட்டிப்பாய், சக்கரம், அக்கினி குண்டம், செந்தணலாக பழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்புஸ்தம்பம் முதலான கருவி களாலும், முதலை, செந்நாய், சிங்கம், பன்றி, கரடி, யானி, இன்னும் பல ஆகாராறு முடைய சிங்கிலியர்களையும், எனக்கு வேலைக்காரர் களாக ஏற்படுத்தி, பாவத்திற்குரிய பாவினை இன்னும் பலவிதமாக தண்டிக்க வேணுமானால், பாம்பு, பூரன், தேள், செய்யான் என் னும் பலவிஷ ஜந்துக்கள் வாழக்கூடிய திமிரபடலஸ் தாணங்களையும், சும்பிபாக மென்னும் நாகத்தையும், அடாதபழி புரிந்தோரை செக்கிலிட்டு அரைத்தும், அதற்கும் சிரிய குற்றத்தில் பிரவேசித் தவரை அக்கினி வாளாலருத்தும், அரியாமல் பிழைகளை செய்த பேரை செக்கை வலிக்கச்செய்தும் 4448-வியாதினையும் சகாயக மாக கைக்கொண்டு ஒவ்வொருவருடைய உயிர்களையும் கொண்டு வந்து தண்டிக்கின்றேன், எனக்கும் இத்தானான் அமர்ந்திரா நின்ற இச்சிம்மாசலம் அந்தரமாரக்கமான பர்வதத்தில் கட்டி தொங்க விட்டு இருப்பதுடன் சிம்மாசலத்திற்கு அடிபுரத்தில் சத்த சாய மாய் சவாலை வீசி அக்கினியாரு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது, அப்படி யான் ஏதாவது சற்று நீதிதவறி நடப்பேனாகில் என் தலைக்கு மேலிருக்கு பர்வதமானது அருந்து என் மீதில் விழுந்து சீழ் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அக்கினி யாற்றில் விழுந்து அமிழ்ந்திவிடுவே னென்பதற்கு ஒன்று மையமில்லை, ஆனால் இன்று நமது தூதர்கள்

முகத்தை கவனித்தால் ஏதோ பல சண்டாளர்களைக் கொண்டுவந் திருப்பதாகவும் தெரிகின்றது. அதின் விஷயத்தை கவனிக்கலாம். அடே! தூதர்களை!

தூதர்-வ-ம்:— பஜாவ்!

எமதர்மன் தரு.

ஆருக்குமஞ்சாத சிங்கிலியர் என்றமெட்டு.

பாருக்குள் ளஞ்சா	பாரீர்	பராக்ரம தூதரே
பாரீர்	பாரீர்	பாரீர்
சீருடனே		பாவினை
சித்ரவதை செய்ய		இத்ததிகொண்டு
வாரீர்	வாரீர்	வாரீர்

எமன்-வ-ம்:—அடே! சந்திரபிம்பா! சிங்கமுகா! சண்டமார்க்கா! இப்பிரபஞ்சத்தினிடமாக உயிற் பெற்ற ரிராநின்ற ஆண்ட கோடிகளின் ஆயுள் பிரமாணங்களை யறிந்துரைக்கும் நமது கர்னிகன சித்ராகுப்தன் என்கே? இன்னும் இவ்விடத்தில் வரவில்லை?

தூதர்-வ-ம்:—அதோ வருகிறார் அரசே!

சித்-வ-ம்:—அரசே நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

எமதர்மன் தரு.

வஞ்சிபத்தனும் வராததென்ன காரணம் என்றமெட்டு.

சித்ராகுப்தா	என்	சித்தத்திற் சுகந்தவனே (சி)
இத்ததி இங்கெத்தனை	உயிர்களை	கொண்டுவந்தீர்சொல் (சி)

சித்தந் துடித்திடவே	சிகைபிடித்திழுத்து
சீக்கிரமாககொண்டு	வரச்செய்வாய் பிடித்து
கத்தித்துடித்திடவே	கதையினு லடித்து
கொண்டுவந்து கணக்கை	படித்திடுவாய் எடுத்து (சி)

சித்-வ-ம்:—அரசே! இதோ அப்படியே கொண்டுவரச் செய்கிறேன், அடே! சிங்கர்களே! நீங்கள் அதிவிரைவில் சென்று நமது காலாக்ரஹத்தில் அடைத்திராநின்ற சண்டாளர்களை இச்சமுகத்தின்கண் இழுத்துவாருங்கள்.

தூதர்கள் சென்று சண்டாளர்களை இழுத்து வருகின்றனர்.

சித்-வ-ம்:—அரசே! இச்சண்டாளனைப் பார்த்தீர்களா?

மார்கழிமாதம் திருவாதிரைநாள் என்றமேட்டு.

தாவித்திரித்தமாதை தினமும்வஞ்சனை செய்த சண்டாளனிவன்பாரீர்
கேவியாய்கினைகிதனின் மனைவிதனைகெடுத்த கொடும்பாவியவன்பாரீர்

சித்-வ-ம்:—அரசே! இச்சண்டாளன் தனது தாவித்திரித்த
மாதையும், மக்களையும் இம்சித்து சதாகாலமும் வேசி விபசாரிக
ளின் இல்லத்திலேயே காலங்கழித்ததுமல்லாமல், தனது சினைகித
னின் மனைவி தனக்கு தங்கையென்பதை கொஞ்சமேனும் நினையா
மல் கைசேரம் செய்து கெடுத்து சதாகாலமும் வாழ்ந்த சண்
டாளன்.

பழிக்குப்பழிவாங்க பாண்டியனே வந்தேன் என்றமேட்டு.

சினைகிதன் மனைவி தன்னைகெடுத்திட்ட
சண்டாளனைப்பாம்பு தேள்களுடன்
அனைகமாய் கடிக்கச் செய்துநாகினில்
அன்புடன் தள்ளிடுவீர் நீங்களும்

எமன்-வ-ம்:—இச் சண்டாளனை கொண்டுபோய் பாம்பு, தேள்,
பூரான், செய்பான் முதலிய விஷஜெந்துக்களால் கடிக்கச்செய்து,
அளவிலா துன்புருத்தி நாகக்குழியில் தள்ளி மிதியுங்கள்.

தூதர்-வ-ம்:—பஜாவ். [தள்ளிச் செல்கின்றனர்.]

சித்-வ-ம்:—மகராஜ்! இந்த கொடும்பாவியை பார்த்தீர்களா?

சித்ராகுப்தன் ஷெ. மேட்டு.

கணவனையரியாமல் கள்ளத்தனமாய் சேர்ந்து கருவைக்கலைத்தபாவி
மணம்போன போக்கின்படி மறாணைமதியர்மல் மம்மதைக்கொண்டபாவி

சித்-வ-ம்:—அரசே! இப்பாதகி தேவாதி தேவர்களரிய பந்து
மித்திரர்களரிய விவாகம்செய்து மணம் முடித்தக் கணவனை துரோ
கஞ்செய்து அவனை யரியாது அடுத்தவீட்டு புருடனுடன் சேர்ந்து
கருவைக் கலைத்து தினமும் வாழ்ந்திருந்ததுமன்றி, தனது கணவ
னுக்கடங்காமல் காலங்கழித்த சண்டாளி!

எமன் ஷெ. மேட்டு.

கருவை கலைத்திட்ட
கட்டினீர் அக்கினி
வருத்த மேலிட்டிட
வாயினில் ஊற்றுவிர்

பாவியிவந்தனை
தூண்டனிலே
காய்ச்சி நாராசத்தை
தூதர்களே

எமன்-வ-ம்:—இச்சண்டாளியைக் கொண்டுபோய் நமது காலாக் கிரஹத்தினருகிலிராநின்ற அக்கினி ஸ்தம்பத்தில் கட்டி, தூதர்களால் நன்றாக அடிக்கச்செய்து, பிறகு நாராசத்தைக் காய்ச்சி இவளது வாயில் ஊற்றுகள். [தள்ளிச் செல்கின்றனர்.]

தூதர்கள்-வ-ம்:—பஜாவ்!

சித்ரா-வ-ம்:—மகராஜ்! இந்த துரோகியைப் பார்த்தீர்களா?

சித்ராகுப்தன்-ஷை-மேட்டு.

திருட்டுக் கணக்கெழுதி திரவியம் தேடி வாழ்ந்த திருமுண்டம் இவன் பாரீர் கெருவங்கொண்டு கோர்ட்டில் போட்டு வழக்கெடுக்கும் குடிக்கேடனியன்பாரீர்

சித்ரா-வ-ம்:—அரசே! இச்சண்டாளன் ஒருவருக்கு கடன் கொடுத்துவிட்டு, தூறு ரூபாயை ஆயிரரூபா யென்றும், ஆயிரத்தை பத்தாயிரம் என்றும் பலவிதமாக ஏமாற்றி கணக்கெழுதி ஒன்றுக்கு இரண்டாக வட்டி வாங்கி பணம் சம்பாதிப்பது மல்லாமல், தானெனும் பணத்தின் மம்மதையினால் கோர்ட்டில் மனுப் போட்டு வாரண்டு முதலியவைகளை எடுத்து வயிரெரியச் செய்தச் சண்டாளன்.

எமதர்மன்-ஷை-மேட்டு.

கள்ளத்தனமாக	பொருள் சேர்த்தபாவியை
கட்டிமுள் பிப்பாயில்	போட்டுருட்டி
காக்கைக் கழுகுகள்	கொத்தி கொத்திதினன்
காட்டிடு வீரிவனை	விரட்டி

எமன்-வ-ம்:—ஆடே! சிங்கிலியர்களே! இந்த நிர்மூடனை, முன் பின்னாக சேர்த்திருக்கக்கட்டி முள் பிப்பாயில் போட்டுருட்டி பிறகு வெளியி லெடுத்து கோடாலியால் இவனது உடலை சக்கை சக்கையாகப் பிளந்து பிரகு பிளந்த சரீரத்தை ஒருங்கு சேர்த்து அடுத்த கானகத்திடையே வாழக்கூடிய, காக்கை, கழுகு, பாளி, கூளி இவைகளுக்கு பசியாரச்செய்து விடுங்கள், சீக்கிரம் அழைத்துக் செல்லுங்கள் சண்டாளனை!

[தள்ளிச் செல்கின்றனர்.]

தூதர்கள்-வ-ம்:—பஜாவ்

எமன்-வ-ம்:—ஏ! சித்ரா புத்ரா!

நீ மோழிந்தவாறு வந்த என்ற சந்தம் மெட்டு.

வந்த உயிர்போக இன்னும் எந்த உயிர் இங்கனம்
 வந்துசேர வேணுமோ உரைத்திடுவா யித்தினம்
 தொந்தரை யிக புரிந்த துரோகியாயிடில் முனம்
 தோணவேயான் ஆக்கினை அளித்திடுவேணிகூணம் (வ)

எமன்-வ-ம்:—இன்னும் யாரேனும் நமது ஆக்கினை குள்ளடங்கியச் சண்டாளர்கள் இவ்விடத்தின்கண்வரவேண்டி இருக்கின்றனரா?

சுத்தி-வ-ம்:—இதோ கணக்கைப் பார்த்துத் தெரிவிக்கின்றேன் பிரபு! ஏட்டைத் திருப்பித் திருப்பிப்பார்த்து அரசே! சாலவபுரியை அரசு புரியும் துயுமச்சேனனின் மைந்தனாகிய சத்தியவான் இன்னும் ஐந்து நாழிகைக்குள் நமது எமபட்டணத்திற்கு வா வேண்டி இருக்கின்றான்.

எமன்-வ-ம்:—ஆ! அப்படியா? அடே சிங்கிலியர்களே!

விட்டிடு விட்டிடு தங்கையே என்ற மெட்டு.

செல்லுவிர் செல்லுவிர் தூதரே அந்த
 சத்தியவானுயிர்தனை இத்ததியே கொண்டுவர (செ)

கல்லான உயிரானாலும் காலபாசத்தாலே கட்டி
 அல்லலின்றி கொண்டுவாரீர் அரைக்கூணம் தன்னில் கிட்டி (செ)

எமன்-வ-ம்:—அடே! மயங்காமல் சீக்கிரம் செல்லுங்கள்.

தூதர்-வ-ம்:—அப்படியே இதோகொண்டு வருகிறோம் அரசே.

தூதர்கள் போகின்றனர் நாரதர் வருகின்றார்.

தூதன்-வ-ம்:—பிரபு! நாரத மகாமுனிவர் வருகின்றார்.

எமன்-வ-ம்:—என்ன இது ஆச்சரியம்! இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் ஏன் இங்கு வரவேண்டும்? [நாரதர் அருகில்வர.]

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

நாரதர்-வ-ம்:—எமதர்மராஜா! கல்யாண் அமர்வாய்.

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! இது நாளன்றி இன்று இவ்வித அலங்கோலமாய் இவ்வடியேன் சபைக்கு எழுந்தருளிய காரணம்யாதோ?

நாரதர்-வ-ம்:—எமதர்மராஜா! வேரொன்றுமில்லை, உனது சேஷமலபங்களை விசாரிக்கலாமென்றுதான் வந்தேன். நீ கேட்கமாந்தானே?

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! சாக்ஷாத் ஜெகதீசனின் கிருபா கடாட்சமும், தங்களின் ஆசீர்வாதமும், எனது செங்கோலின் நீதி தவரா ஒழுக்கமும் எனக்கிருக்க, வேறு சேஷமும் வேண்டுமா?

நார-வ-ம்:—ஆம்! சேஷமமாகவே இருப்பாய்! உன்னுடைய சேஷமத்திற்கு என்ன ஆசேபம் இருக்கின்றது? நீ என்ன கடவுளின்மீதில் பக்தி யொழுக்கமில்லாதவனா? இல்லை, சொல் நானய மில்லாதவனா? அல்லது, தயை, தாஷண்யம், நெஞ்சிரக்கம், இதிகளில்லாதவனா? இல்லை, இப்பூவின் கண் உன்னைப்போல் புண்ணிய சிலன் உண்டா? தவிர்வும், பாவபுண்யங்களை அனுசரித்து அதற்கு தக்க தண்டனை யளிப்பதின் பொருட்டு சகல தேவர்களும் உனை கொண்டாடுகிறார்களே? உனக்கு இதைவிட சேஷமலாபங்கள் வேறு வேண்டுமா? ஆஹா! எமதர்மராஜா! உன் சேஷமத்தின் பொருட்டு சகலரும் வியக்கத்தக்கதே ஆயினும், என்னிடத்தில் சந்தோஷமாக வார்த்தையாடி யிருந்த உன் முகாரவிந்தமானது தற்போது கோபக்குறியாக மாறி கண்களில் நெருப்புப்பொரி பரக்க விழித்து விழித்துப் பார்க்கும் காரணம் யாதோ?

எமன்-வ-ம்:— சுவாமி! ஒன்றில்லை! அதாவது சாலவபுரியை அராச புரிந்த துயுமச்சேனனின் மைந்தனாகிய சத்தியவானின் உயிரைக் கொண்டுவரும்பொருட்டு எனது கிங்கிலியர்கள் சென்றனர், அவர்கள் சென்று இதுநேரம் வரையில் வரவில்லை, அதுதான் என் கோபக்குறிக்குக் காரணம்.

நார-வ-ம்:—ஆ! சத்தியவானுயிரையா? என்ன பரிதாபம்? ஆம்! எப்படியும் நீ அவனுயிரை இவ்விடத்தில் கொண்டுவந்துதான் தீரவேண்டுமா?

எமன்-வ-ம்:—என்ன சுவாமி! இச்செய்தி தங்களுக்குத்தான் தெரியாதா என்ன?

நார-வ-ம்:—ஆம்! தெரியும், இருந்தாலும் நீ நினைந்தால் இதின் பொருட்டு ஒருமார்க்கம் செய்யலாம்.

எமன்-வ-ம்:—என்ன சுவாமி! என்னால் என்னமார்க்கம் முடியும்?

நார-வ-ம்:—உன்னாலும் முடியாத காரியம் இருக்கின் மதா? நீதான் கருணாமூர்த்தியாயிற்றே, நீ நினைத்தால் எதையும் செய்ய

லாம், இல்லை! கெடுத்தால் எப்படியாயினும் கெடுத்துவிடலாம், இப்படிக்கெல்லாமிருக்க யான் வேறே ஜிதை உனக்கு போதிக்கவேண்டுமா ?

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! அவன்பொருட்டு தாங்கள் இவ்வளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளக் காரணம்யாது ?

நார-வ-ம்:—காரணமா? யான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் நீர் கொஞ்சம் எடுத்துக்கொண்டபோதிலும் அச்சத்தியவானைக் கொல்வதற்கு வேறு யாராலும் முடியுமா? தவிரவும், அவனுக்காக யான் இவ்வளவு பிரயாசையுடன் உன்னிடம் தற்கிப்பதற்குக் காரணம் யாதென்றால், யான் அதிகாலையில் எழுந்து நேமரிஷ்டைகளை முடித்து, பூலோகமார்க்கமாய் வருங்கால், நீ தெரிவித்த சத்தியவானுக்கு இன்று ஆயுள் முடிவென்பதை அவனது பத்தினி எப்படியோ அறிந்துக்கொண்டு, அவளை கூணமேனும் பிரியாமல் வருத்தத்துடன் அவனுடனேயே இருக்கின்றாள். யான் அதை கண்டது அதிக வருத்தமற்று செய்தியை உன்னிடம் தெரிவித்து அவனுயிரை எவ்விதத்திலாவது தப்புவிக்கலாமென நினைந்து இவ்விடம் வந்தேன், நீதான் இது விஷயத்தில் எவ்விதமாவது இசைய வேண்டியது.

எமன்-வ-ம்:—என்ன சுவாமி! தாங்கள் தெரிவிப்பது விந்தையாக இருக்கின்றது? அவனது ஆயுள்போகும் தருணம் அவன் மாதாளுக்கு எப்படி தெரியும்? அப்படி தெரிந்துதான் என்னபயன்?

நார-வ-ம்:—எமதர்மராஜா! அந்த சத்தியவானின் மனைவியாகிய சாவித்திரிதேவி சாமான்யமானவளென நினைந்திருக்கின்றாள்? அப்படி நினையாதே! அவள் தேவரகசிய மரிந்தமாதா, மகா பதிவிரதா சிரோன்மணி! திரிகாலங்களையும் நன்கரிந்து உரைப்பவள். அத்தகைய பதிவிரதா சிரோன்மணி ஒருவரை ஜபிக்கவேணுமானும் ஜபிக்கலாம். இல்லை! இந்த பூவுலகையே அடியோடு அழிக்கவேண்டுமாயினும் அழிக்கலாம். அத்தகைய சக்திவாய்ந்த பெண்மணி தனது நாதனினுயிர்போவதை யாரிந்து அதிகமாக விசனிக்கின்றாள், இது விஷயத்தில் நாம் சிரமம் எடுத்துக்கொள்வது வீண்போகாது.

எமன்-வ-ம்:—என்ன சுவாமி! இதைக்கூடவா தெரிவிக்கவேண்டும், யாருக்கும் தனது நாதன் உயிர்போகுமெனத் தெரிந்தால்துன்பமிருக்கத்தான் செய்யும் இதைப்பற்றி விசனிப்பதில் என்ன பயன்?

நார-வ-ம்:—எமதர்மராஜா! நீ நினைத்தாலும் நடவாத காரியங்கள் ஏதேனுமொன்று இருக்கின்றதா? நீதான் கருணாகரக்கடவுளின் கணபத்தியி லுயர்ந்தவனாச்சுதே? இல்லை! இதின் விபரத்தை யான் விரித்துரைக்க இயலுமா? ஆதலால், அந்த சத்தியவானின் ஆயுள் முடிவைப்பற்றி நீதான் சிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! ஆயுள் முடிந்தவனைப்பற்றி இவ்வடியேனை நிஷ்ரேயப்படுத்துவதில் யாது பயன்? தங்களின் பிதாவான சிருஷ்டிக்கர்த்தாவானவர் அன்னவன் பிறக்கும்பொழுதே அவனது ஆயுளையும் நிர்ணயித்துள்ளாரென்பதை தாங்கள் தான் அறியாததா? இல்லை! அன்னவர் குறிப்பிட்டுள்ளதை இவ்வடியேன்தான் மாற்ற முடியுமா? அப்படியான் மாற்றியபோதிலும் அதனலுண்டாகும் பழிபாவங்கள் என்னை விட்டகலுமா? இப்படியெல்லாம் அநீதியாக நடப்பது எனது செங்கோலின் நெரிக்கு நீதியாகுமா? திரிலோக சஞ்சாரியாகிய தாங்கள்தான் ஒரு நரனின் பொருட்டு இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளலாகுமா? வேண்டாம் சுவாமி! அதை விடுத்து வேரேதேனும் மொழியுங்கள்.

நார-வ-ம்:—எமதர்மராஜா! நீருரைப்பதும் உண்மையே? யான் இத்தகைய சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதுதான். ஆயினும், பாவம் ஒரு பெண்பால் வருந்தவதை கண்டால் யாருக்குதான் மனம் சகிக்கும்? இல்லை! உனக்குதான் மனம் சகிக்குமா?

எமன்-வ-ம்:—சுவாமி! மனம் சகியாதுதான், என்ன செய்யலாம்? இதற்குயானிறங்குவேனானால் எனக்கும் அனேக தண்டனை இருக்கின்றதே யான் அத்தகைய தண்டனைக்குள்ளாவது தங்களுக்கு தர்மந்தானா? எல்லாமரிந்த தாங்களே இவ்வித முறைத்து எனது ராஜ்யபாரத்தைக் கெடுத்துப்போகவா இவ்விதத்தில் வந்து என்னுடன் தர்க்கித்துப்பேச ஆரம்பித்துவிட்டீர்? எத்தகைய வீராதி வீரானுயினும் சரி! இல்லை தபோபலத்தில் சிறந்தவனானுயினும் சரி! அவன் ஆயுள் முடிவானதும் ஒரு சூணமேனும் பூவுலகில் விட்டுவைக்கப்படாதென சாக்ஷாத் சிவடெருமான் எனக்கு கட்டளை யிட்டிருக்க அதை யார்தான் மாற்றக்கூடும்? வேண்டாம் ஒழுங்குடன் செல்லுங்கள்.

நார-வ-ம்:—ஏ! மரலி! வீணில் கோபித்துக் கொள்ளாதே, “கேடுவரும் பின்னே மதிக்கெட்டுவரும் முன்னே, யானைவரும்

பின்னே மணியோசைவரும் முன்னே” என்பனபோல் யாருக்கும் கெடுமதி கண்ணுக்கு புலப்படாது. ஆதலால், நீ எப்போதும் இதே கோபத்தை பாராட்டுவது உனக்கீக கெடுதியென நினைப்பாயாக, இதுபோலவே முன்பொருகால் அந்த மார்க்கண்டேயனின் பொருட்டு உன்னிடம் எவ்வளவோ தர்க்கித்தும் ஒரே பிடிவாதமாகச் சென்று அவன்மீது பாசக்கயிற்றை எரிந்து அவன் பூஜித்திருந்த லிங்கமானது வெடித்து அந்த லிங்கேஸ்வரனால் நீ உதையுண்டு நீ யொருபக்கமும் உனது வாகன மொருபக்கமும் போய்விழுந்தது மன்றி, சசனால் அந்த மார்க்கண்டேயனுக்கு என்றும் பதினறு ஆயுளென விதிக்க அதைக்கேட்டு வெட்கிவந்து உனது நாட்டையடையவில்லையா? அதுபோலவே இம்மார்க்கத்திலும் ஏதேனும் ஒரு குகையிருக்கலாம் கவனிப்பாயாக.

எமன்-வ-ம்:—நாரதரே! என்ன தெரிவித்தீர்?

இந்தவிதமான புத்தி என்றமேட்டு.

பல்லவீ.

வந்தபடியே உளரி எந்தனெதிர்பேசிடாதீர்
வந்ததோர் வழியைப்பார்த்துச் செல் நீசெல் நீசெல் (வ)

அனுபல்லவீ.

நிந்தனைப் புரியலாமோ நரனுக்காகப் பரிந்து
விர்தையா யிருக்குதிது வேடிக்கைச் செய்யாதீரிங்கு (வ)

சரணம்.

வாது	பேசிடில்	ஏது	முடிந்திடும்
நீதியோ	நான்	மீது	நேசமாய்
சூது	செய்திட	தோது	ரைப்பத
	காது	வீனிலே	
திதுக்களென்ன அடைந்த		போதிலும் பயப்பட்டுனே	
ஆதிமுதலாயுங்களின்		சேதியை யரிவேன்யானே (வ)	

எமன்-வ-ம்:—ஏ! நாரதரே! உனது குரும்பான புத்திகளானே கம் உனையே சூழ்ந்திருக்க அதையெல்லாம் நீர் கொஞ்சமும் நினையாமல் வாய்க்கு வந்தபடி உளரலாகுமா? நாரதரே! வேண்டாம் ஒழுங்காகச் சென்றுவிடுங்கள்.

நார-வ-ம்:—ஏ! மாலி! என்ன தெரிவித்தாய்? எனையா குரும் பனென உரைத்தாய்? யானே பிரம்ம புத்திரானில் அந்த சத்திய வாநுயிரை உன்னிடமிருந்து கைப்பற்றுகிறேன், பார்க்கின்றேன் ஒருகை, இதோ செக்கின்றேன் சத்தியலோகத்திற்கு.

நாரதர் போகிறார் தூதர்கள் ஓடி வருகிறார்கள்.

எமன்-வ-ம்—அடே கிங்கிலியர்களே! எங்கே சத்தியவானுயிரைக் கொண்டுவந்தீர்களா?

தூதர்-வ-ம்—அரசே! எங்களின் கதியை என்னவென்றுரைக்கப் போகின்றோம். யாங்கள் நீர் தெரிவித்த சத்தியவானுயிரைப் பிடித்துவர சென்றோம், சென்றதில் அந்த சத்தியவானும் அவனது மனைவியாகிய சாவித்திரி தேவியும் ஒரு கானகத்தில் தனித்திருக்கின்றார்கள், யாங்கள் அவனருகில் செல்லும்போதே அந்தம் மாளின் கற்பின் தீயானது எங்களை அவனருகில் அண்ட ஓட்டாமல் தூரத்தகின்றது அதைக் கண்டு யாங்கள் பயந்து நடுங்கி ஓடி வந்தோம் பிரபு!

எமன்-வ-ம்—சட்! மடையர்களே!

மகனே மகனே என்று என்ற மெட்டு.

கேவலம் நரனுயிர்	கொண்டுவர முடியா
கேடர்களே தூரம்	செல்லுங்கள் இதோ
கொண்டுவாரே னிந்து	நில்லுங்கள்
பூவுலகி லீசன்	போதித்த முறைப்படி
போய் வருவேன் ஜெயம்	சொல்லுங்கள் அடே (கே)

எமன்-வ-ம்—மடையர்களே! கேவலம் நான், அவனுயிரை கொண்டுவர முடியாமல் ஓடிவந்தது மல்லாமல் பலவிதமாய்பினத்துகின்றீர்களே? இஃதா யானசென்று கொண்டுவருகிறேன், எங்கே எனது வாகனத்தை அழைத்து வாருங்கள்.

[தூதன் சென்று ஓடிவந்து.]

தூதன்-வ-ம்—அரசே! தங்களின் வாகனம் மண்டியிட்டு பின்னடைகின்றது.

எமன்-வ-ம்—சட்! மூடப்பயல்களே இதோ யாசேன்று ஏரிச் செல்கின்றேன். [எமன் போகிறான்.]

சீன் :—8.]

[இடம்:—சத்யலோகம்]

நாரதர் பிரம்மாவிடத்தில் வந்து சத்தியவானுயிரைக் காப்பாற்றும்படி கேட்க பிரம்மதேவன் கருணாதேவியை அனுப்புகிறார் நாரதர் விடைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்.

சீன் :—9.]

[இடம்:—கானகம்]

தூயுமச்சேனனும் பத்மாகுழியும் கானகத்தில் கஷ்டமுற்றிருக்கும் சமயம் சத்தியவான் கனிகளை பரித்துவர செல்வதற்காக சாவித்திரி தேவியை விடை கேட்கின்றான்.

சாவி-வ-ம்:—ஆ! அன்று நாரதர் தெரிவித்த தினம் இன்று தான் போல் தோற்றுக்கின்றது? நாமும் இதின் பொருட்டுதான் மூன்று தினங்களாக கவுரி பூஜையை அனுஷ்டித்து வந்தோம். ஆயினும், இன்று முதல் நமது நாளை நிமையேனும் விட்டுப் பிரியப்படாது. ஆ! ஜெகதீசா! யானோ அபலையெனக் கூடிய பெண்பால், என் மரமன் மாமியோ திக்கற்றவர்கள், அவர்களின் பொருட்டு யானும் திக்கற்றவள்தான். ஆதலால், எனது காதலனின் ஆயுள் கனமுடன் பெருக நீதான் வாமளித்து காப்பாற்றவேண்டும்.

சத்-வ-ம்:—ஆருயிர்க் காதலி! அழகிய சந்திரபிம்பம் போன்ற உனது முகாவிர்த்தமானது இன்று இவ்விதமாக வாடியிருக்கக் காரமென்ன?

சாவி-வ-ம்:—காதலா! காலமும் கார்த்து ரக்ஷிக்க கணத்தங்கிய தங்களிருக்க என் மனது ஏன் கலங்கப்போகின்றது? அது ஒன்றுமில்லை! என்முகம் வாட காரணமென்ன வென்றால் எனக்கு தங்கள் ஒரு வரமளிக்கவேண்டும்? அது விஷயத்தில் என்மீது என்ன கோபித்துக் கொள்வீரோ என்ற வருத்தமே யொழிய வேரில்லை.

சத்-வ-ம்:—கண்ணே! இதற்காகவா அஞ்சுகிறாய்? அஞ்சாமற்கேள் அப்படியே தருகிறேன்.

சாவி-வ-ம்:—நாதா! வேரொன்றுமில்லை! இன்றையதினம் முடிமையும் யான் உன்னுடனேயே இருக்கவாம் தரவேண்டும்.

சத்-வ-ம்:—பெண்பாவாய் அப்படியே அளித்தேன்! ஆயினும் எனது தாய் தந்தையரின் பசியைத் தணிக்கும் பொருட்டு அடுத்த கானகத்திற்கு.

ஏனோ எனை எழுப்பலாலும் மடமானே என்ற மெட்டு.

சென்று கனிபறித்து வந்திடுவேன் மாதே
சிறப்புடனே இங்கன மிருந்திடுவாய் கோதே

சாவி-வ-ம்:—நாதா! எனை விட்டுப் பிரியாதிருப்படி வரமளித்து கொஞ்ச நேரமுமாகவில்லை? தவிரவும், பந்து மித்திரர்களும், பல தேவர்களுமரிய.

சாவித்திரி-ஷடி-மெட்டு.

மணம்புரிந்த உந்தனை பிரிவேனோயான் நாதா
மாதயான் உந்தனுடனே வந்திடலாகாதா (ம)

சத்-வ-ம்:—பிரியசகி! நீ டுரைப்பதும் உண்மையே! ஆதலின், ஆடவர்கள் போகுமிடத்திற்கு பெண் பிள்ளைகள் வரலாகுமா? தவிரவும், அச்சண்டாள கஜகேதுவினால்.

சத்தியவான்-ஷெ-மெட்டு.

கண்ணிமுந்த பெற்றவர்கள் கலங்கிடுவார் நீயே
கானகத்தவர்க்கு துணை யாக இருப்பாயே (செ)

சாவி-வ-ம்:—நாதா! கண்ணற்ற மாமன் மாமிக்கு கடவுளே துணையிருப்பார். தவிரவும், தாங்கள் கானகத்திற்கு செல்லும் விஷயத்தில் இன்று எனக்கேகோ ஒருவித சந்தேக மெற்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால்,

சாவித்திரி ஷெ மெட்டு.

என்னசொன்னபோதும் மனம் இசைந்திடேன் பிரானேசா
எப்படியேனு மழைத்து ஏசுவீ ருல்லாசா (ம)

சத்-வ-ம்:—பெண்ணே! என்ன செய்வது? எல்லாமறிந்த நீயே இவ்விதமாக வாதுசெய்தால் யான் என்ன உரைப்பேன்? சரி! எனது தாய்தந்தையரிடம் இச்செய்தியை யுரைத்து விடைகேட்கின்றேன், அவர்கள் உத்திரவளித்தால் உனது சித்தம்போல் வருவாய்!

சாவி-வ-ம்:—அப்படியே செய்யுங்கள் நாதா!

சத்-வ-ம்:—(தாய் தந்தையரை நோக்கி) அன்னை தந்தையரே, எனது பத்தினியாகிய இம்மாதா என்னுடனே கானகம் பார்க்க வருவதாக தெரிவிக்கின்றாள், இதற்கு தங்களின் சித்தமெப்படியோ?

துயு-வ-ம்:—வத்ஸா! சாவித்திரி தேவியோ, மிகுந்த சிறப்புடனிருந்தவள், அத்தகையமாதா கானகம்வர ஆவலுருவதைத் தடுக்காதே, அன்னவளின் மனோபீஷ்டப்படியே ஜாக்கிரதையுடன் அழைத்துச்சென்று கனிவர்க்கங்கள் விரகு முதலியவைகளையும் சேகரித்து வருவாய்.

சத்-வ-ம்:—அப்படியே பிதா! ஏ! மாதே! தாய் தந்தையரும் உத்திரவளித்தனர். வா! செல்வோம்.

சாவி-வ-ம்:—அவ்விதமே வருகிறேன் நாதா!

சாவித்திரியும் சத்யவானும் செல்கின்றனர்.

சீன்:—10.]

[இடம்:—வேறு கானகம்.

சத்-வ-ம்:—கண்மணி! அதோ தெரிகின்றதே அம்மாம் கொஞ்சம் உலர்ந்திருப்பதாக தெரிகின்றது, யான் அவ்விடத்திற்கு சென்று கொஞ்சம் விரகுகளை சேகரித்து வருகிறேன் நீ இங்கனே இரு.

சாவி-வ-ம்:—அப்படியே சென்று வாருங்கள் நாதா! (சத்தியவான் போகிறான் சாவித்திரி தனிமையாய் நீன்று) ஆஹா! நமது நாரதர் தெரிவித்த நாள் இன்றுதான், நமது நாதன் உயிர் பிரியப் போகும் சமயமும் இதுதான்போல் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், இனிமீது தான் நாம் ஜாக் கிரதையுட னிருக்கவேண்டும்.

இதற்குள் சத்தியவான் கூச்சலிட்டு ஓடிவருகிறான்.

சத்-வ-ம்:—ஹா! கண்மணி! சாவித்திரி!

சாவி-வ-ம்:—ஐயோ! என்ன நாதா?

சத்-வ-ம்:—ஹா! கண்ணே! அதோ பார்த்தனையா? யார் வருகிறது?

சா-வ-ம்:—யார் நாதா? ஐயோ! யாரையும் காணாமே?

சத்-வ-ம்:—ஹா! என்ன செய்யப்போகின்றேன்?

என்னுடன் பிறந்ததங்கை என்றமேட்டு.

வல்லமையுடனிருவர்	வருகிறாராடி	இந்த
வனந்தனை	நாடி	எந்தன்
எதிரினில்	தேடி	இவரால்
வார்குழலே என்னமோசம்	வருகுமோவடி	(வ)

சா-வ-ம்:—நாதா! இச்சண்டாளியின் கண்ணிற்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லையே?

சத்-வ-ம்:—கண்மணி! ஐயோ! என்ன இவ்வளவு கோபாவேசமாய் வருகின்றார்களே? அப்படி வந்தாலும் சும்மா வராமல், அவ் விருவர்களில் ஒருவன்,

சத்தியவான் ஷெ மெட்டு.

கரத்தில்குல மேந்தியவன்	காலனைப்போல	எதிர்
கடுகி இவ்	வேளை	வரும்
காரணத்	தாலே	இப்போ
கண்கள் ரெண்டும் சோருதடி	காரியையாளே	(வ)

சாவி-வ-ம்:—கண்மணி! அச்சண்டாளன், என்பொருட்டு குலமொன்று மாத்திரம் போதாதென,

சத்தியவான் டை மெட்டு.

பாசக்கயிர் கைபிடித்து	பதரிடத்தானே	உயிர்
பற்ற	வாரானே.	உனை
பாவியான்	தானே	விட்டு
பாமபதியானடைய	பழியென் செய்தேனே	(வ)

சத்-வ-ம்:—ஹா! கண்மணி! அருகில் வந்துவிட்டானே, இனி யென்ன செய்யப்போகின்றேன்? இச்சண்டாளன் உன்னை மாங்கல்யம் தரித்து இவ்வோராண்டுக்குள் அலையவிட எவ்வளவு நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்தேனோ? ஐயோ! இனி உன்னை யார்வைத்து காப்பாற்ற போகின்றனர்? இல்லை! கண்ணிழந்த பெற்றோருக்கு யார் இது விஷயத்தில் தேருதலுரைக்கப் போகின்றனர்? ஐயோ பொருக்கக்கூட வில்லையே? ஹா! கண்ணே! [கீழே விழுகிறான்.]

கழுத்தில் விழுந்தமாலு என்றமெட்டு.

மார்பை யடைக்குதடி	மதியை குலைக்குதடி
மனது வருந்துதடி	மடமானே
ஆர்தானுனை இனிமேல்	ஆதரித்திவாரோ
ஆரணங்கே யெந்தனின்	பசுந்தேனே
பார்மீதயென் பெற்றவர்கள்	பாலனுக்காக
பசியுடன் வரும்வழியை	பார்ப்பாரன்பாக
பாவியான்	என்ன செய்குவேன்
உயிர்	
பற்றருந்ததை யுரைப்போர்	பெற்றோர்க்கு யாரே (மா)

சத்-வ-ம்:—ஆ! பிரியகாதலி! இத்தகைய மாணவஸ்தையி லாழ்ந்துவெனென யான் கிஞ்சிற்றேனும் நினைக்கவில்லையே? ஐயோ! இச்சண்டாளன்! உன்னை இச்சிறு பிராயத்தில் மணர்ந்து விதவை யாக்கிச் செல்லவல்லவோ நேரிட்டது? ஹா! என் கண்ணே! காதற் கனியே! கற்பிணுக் கருக்கலமே! நீ இந்த அற்ப ஆயுளுள்ள ஆளன்மீ தல்லவோ ஆவலுற்றிருந்தாய். ஐயோ! அனியாயமாக இவ்வாரண் யத்தில் உன்னைவிட்டுத் தனிமையாக மடிகின்றேனே? இக்காதலனை மணப்பதைவிட முதலிலேயே யாரேனும் ஒரு தீர்க்க ஆயுளுள்ள காதலனை நீ காதலிக்கப்படாதா? ஐயோ! வேதனை யதிகமாகின்றதே? ஆ! ஜெகதில்வரா! ஜெகத்க்ஷமா! இக்கொடிய பாதகன் இவ்வுல கின்கண் எத்தகைய பாவங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும், அதுக ளனைத்தும் அகற்றி உனது பாதாரவிர்த்தத்தில் சேர்ப்பதோடு, எனது

மாதா பிதாவையும் என்மாதா சாவித்திரிதேவியையும் நீதான் காப்பாற்றவேண்டும். ஆ! தந்தையே! தாயே! சாவித்திரிதேவி!
ஆ! ஆ! ஆ! [மடிசிறுன்.]

சாவி-வ-ம்:—ஐயோ! பிராணகாதலா! இச்சண்டாளியை இன்றோடு கைவிட்டகன்றீரா? ஹா! தெய்வமே!

நல்வாக்கு நீகோடடி என்றமேட்டு.

ஐயையோ காதலரே—என்னை அலையவிட்டு சென்றீர் நீரே செய்வதென்ன யானும்பாரே—ஏமன் குலத்தில் சிக்கிரீரே (ஐ)

மஞ்சல் மலரிழந்தேன்—எந்தன் மணவாளரைத் துறந்தேன் சஞ்சலத்தால் மெலிந்தேன்—இனி தாவிச் சாடிழந்தேன் (ஐ)

ஆரைக் கழுத்தியானேன்—இப்போ அரைக்கழுத்தி யானுமானேன் சிருங்குலைந்து போனேன்—என் சிமானை இழக்கலானேன் (ஐ)

பிபாவி ஏமனாலே—காட்டில் பத்தாவு மிந்தவேளை விடுத்தாருயிரிக்காலே—எண்ணம் வீணாச்சு புலியின்மேலே (ஐ)

அன்று நாரதர் சொன்ன—அவர் அருள்வாக்கு பலித்ததின்கே கொன்றோடு மரலியுன்னை—இந்த கோதையான் செய்வதென்னே(ஐ)

சாவி-வ-ம்:—ஹா! கருணைக்கடலே! கலங்கும் பத்தர் துயரை கனமுடனகற்றும் கத்தனே! ஐயோ! நாதா! இச்சண்டாளியை இன்றோடு கைவிடுத்தீரா? (ஏமதரிசனம் சாவித்திரி கண்ணிற்குப் புலப்படுகின்றது.) ஹா.

கோரூபமாக என்றமேட்டு.

சா. கருநிரமாய் என் கண்முன்னே நிற்ப தாரையா ஏமன். ஏமன் யானே ஆரிவாய் நீதான்

சா. ஏதுக்குதான் இவ்வன மடைந்தீரதை யுரைப்பீரே ஏமன். உன் நாதன் உயிர்க்கவரவே

சா. பஞ்சையை யா என் நாதன் உயிர் பற்றவேண்டாம் ஏமன். எந்தன் தொழிலிதுவே

சா. ஆனலெனையும் அவருடன் அழைத்துச் செல்வீரையா ஏமன். உன் ஆயுள் முடிவில் நீ வா

சா. பாருமையா என்நாதன் தன்னை விட்டு பிழைப்பேடு.

ஏமன்-வ-ம்:—என்ன இது? நாரதர் முன்பு உரைத்துச் சென்றதும் உண்மைதான். இம்மாதமகா பதிவிரதா சிரோன்மணிதான், எத்தகைய பதிவிரதா சிரோன்மணியானால் நமக்கென்ன? நமது ஆக்கியையை நாம் மீர முடியுமா? முடியாதே!

சாவி-வ-ம்:—ஐயனே! இச்சண்டாளிக்கு இப்பூவுலகில் என் காதலனைவிட யார் துணை இருக்கின்றனர்? ஆதலால், என் நா தனுடன் என்னையும் அழைத்து ஏகுங்களையா?

எமன்-வ-ம்:—ஏ! பதிவிரதா சிரோன்மணி! உனது பக்திக்கு யான் மெச்சினேன், ஆயினும் பயனென்ன? ஈசனூலரிக்கப்பட்ட கட்டளைகளைத் தடுக்க என்னால் முடியுமா? இல்லை! ஆயுள் முடியாத உன்னைதான் யான் அழைத்துப்போக முடியுமா? முடியாது! ஆதலால், உனதாயுள் முடியுங்கால் எனது தூதர்களை யனுப்புவன் அப் பொழுது நீவா!

சாவி-வ-ம்:—சகல உயிர்களுக்கும் தகுந்தபடி ஆக்கினை யளிக்கும் கருணை வள்ளலே! திக்கில்லாத பாவிக்கு தேருதலுரைத்த யாது பயன்? ஆதலால், எவ்விதமேனும் எனது கணவன் உயிரை மாத்திரம் விடுத்துச் செல்லுங்களையா?

எமன்-வ-ம்:—ஏ! சாவித்திரி! நீ யுரைப்பது சுத்த பிசகு! அதாவது அயன் மாத்திரம் அவரது படைப்புத் தொழில் முறைப் படி ஆயிரம் ஜீவராசிகளை அனுதினமும் உற்பவிக்கச்செய்ய, யான் இதுபோலவே பிடிக்கும் ஒவ்வொரு உயிர்களையும் விடுவேனாகில் இப்பூவுலக மடங்குமா? ஆதலால், இதை விடுத்து வேரேதேனும் ஒருவரம் வேண்டுமாயின் கேள் தருகிறேன்.

சாவி-வ-ம்:—அதாவது, எமபுரிக்கும் எல்லா வுயிர்களுக்கும் ஏந்தலாக உதித்த வள்ளலே,

சாவித்திரி தரு.

என் மாமன்மாயி கண்டதெரிய இனிதுடன் வரமருள்வீர் (எ)

சாவி-வ-ம்:—தென் திசைக்கதியராய் விளங்கும் தேவனே! திக்கற்றவர்கள் போல் கானகத்தி லலைந்துத்திரியும் கண்ணற்ற எனது மாமன் மாயியின் விழிகள் முன்போலாகுமாறு ஒருவரம் தந்தருள வேண்டுமெயனே?

எமன்-வ-ம்:—ஏ! பதிவிரதா பூஷணி! நீ கோரியபடி வரமளித்தேன் இனியேனும் உன் நகரையடைந்து சுகக்ஷேமமாக ஜீவிப்பாய்.

[எமன் மறைகின்றான்.]

சாவி-வ-ம்:—ஹா! மறைந்து விட்டாரே, இனியென்ன செய்வது?

[சாவித்திரி செல்கிறாள்.]

சீன் :—11.]

[இடம் :—இருண்ட கானகம்.

எமன்-வ-ம்:—சாவித்திரிதேவி! நாமளித்த வரத்தைப் பெற்றுச் சென்றுவிட்டாள். இனிமீது நாம் எம்புரிக்குச் செல்லலாம்.

[இதற்குள் சாவித்திரி வருகிறாள்.]

சாவி-வ-ம்:—இக்காசினியெல்லாம் காலனை புகழ்ப்பெற்ற கருணை வள்ளலே! எனது காதலனுயிரைக் கவர்ந்து இக்கன்னிகையை கலங்கவைத்து வந்துவிட்டீரே? இவ்வடியாள் இனி எப்படி பிழைப்பீள். ஆதலால், எனது கணவன் உயிர்பெறக் கடைக்கண் பார்த்தருளும் சுவாமி!

எமன்-வ-ம்:—ஏ! பதிவிரதா சிரோன்மணி! நீ கேட்டபடியே உனக்கு வரம் தந்திருக்க, மருபடியும் உன் கணவனுயிரையே கேட்கின்றனையே? இம்மொழி அடாது; அப்படி உனது நாதனுயிரையான் விடுவேனா அது அது எனக்கு நேரும் பாவங்கள் என்ன விடாது ஆதலால், இனியாகிலும், உனது நாதனுயிரைத் தவிர, வேறு எத்தகைய வரம் வேண்டுமாயினும் கேள் தருகிறேன்.

சாவி-வ-ம்:—சுவாமி! எனது மாமன் மாமியை அனியாயமாக சித்ரவதை செய்த அந்த,

கையில் பணமில்லாது கலவிசேய்ய என்ற மெட்டு.

பாவி கஜகேது	பற்றிய அரசது
பழையபடியே வர	பகர்வீர் வரமது
தாவினன் உன்பாதம்	தயவுடனில்வரம்
தந்திழல் யான்சென்று	தாஷ்டகரே வாரேன்

(பா)

எமன்-வ-ம்:—அம்மணி! அதற்காக சிந்திக்காதே! உன் மனப்படியே வரமளித்தேன் இனியனும் உன் மாமன் மாமியோடு உனது ராஜியத்திற்குச் சென்று சுககேமமாக வாழ்ந்திரு.

[எமன் மறைகிறான்]

சாவி-வ-ம்:—ஹா! கடவுளே! இனியென்ன செய்யப்போகிறேன். மறைந்துவிட்டாரே? [சாவித்திரி போகிறாள்.]

சீன்.—12.]

[இடம்:—அக்கினியாறு.

எமன்-வ-ம்:—ஆஹா! சாவித்திரிதேவியின் கற்பின் நெறியே நெறி! அவளது கணவனுயிருக்காக என்னை எவ்வளவு மன்றாடிக் கேட்டாள். எப்படிதான் கேட்டும் என்ன பயன். அய்யனின் கட்டளையை அனுசரிக்கவேண்டி இருக்கின்றதே? தவிரவும் நம்மாலளிக்கப்பெற்ற வரத்தைப்பெற்று சென்றுவிட்டாள். அப்படி என்னைப்

பின் தொடர்ந்து வந்தபோதிலும் இதோ இந்த அக்கினியாற்றை தாண்டிவர முடியாது, ஆயினும் நாம் நமது எம்புரிக்குச்செல்லலாம்.

எமன் அக்கினியாற்றைத் தாண்டிச் செல்கிறான்
சாவித்திரியும் பின் துடர்கிறாள்.

சாவி-வ-ம்:—ஹா ! கருணாநிதியே! எனைத் தனிமையாய் விட்டு வந்துவிட்டீர்?

எமன்-வ-ம்:—ஏ! சாவித்திரி தேவி! வீணில் ஏன் இவ்விதமெல்லாம் எனை நிந்தனைபுரிகின்றாய், உன் நாதன் உயிரைத்தா எனக்கு அய்யனின் உத்திரவில்லை. ஆதலால், அதை விடுத்து வேரேதேனும் வரம்வேண்டி யிருந்தால் கேள் தருகிறேன்.

சாவி-வ-ம்:—ஐயா! இப்பூவுலகின்கண் பொல்லா பாவினை பொடிப் பொடியாகச்செய்து தகுந்த தண்டனையளிக்கும் தருமீர! தாங்கள் எனது மாமன் மாமி ராஜியத்தை யளித்து யாதாயன், முதிய வயதுள்ள மாமன் மாமி, மானிலத்தை எவ்விதம் அரசு செலுத்த முடியும்? தவிர்வும், அதை அரசுபுரிய அதிகாரம் வகித்துள்ள எனது ஆளனையும் வதைத்தீர்? ஆதலால், அந்த ராஜியத்தை அரசு செலுத்துப்பொருட்டு எனக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை ஜெனிக்க வரமருள்வீர் ஐயனே?

எமன்-வ-ம்:—ஏ! பதினிரதா சிரோன்மணி! இதற்காகவா சஞ்சலமுருகின்றாய்? உன் மனோபிஷ்டப்படியே குழந்தை வரமளித்தேன் இனியேனும் சென்று சுகமாக இரு. [எமன் போகிறான்.]

சாவி-வ-ம்:—ஆ! தர்ம சொஸூபா! எங்கு சென்றுவிட்டீர்?

[சாவித்திரி போகிறாள்.]

சீன்:—[3]

[இடம்:—எம்பட்டணம் தர்பார்.

எமன்-வ-ம்:—அடே! தூதர்கள்! அனைவரும் அதிகாக்கிரதையுடன் யுடனிருக்கின்றீர்களா?

தூதர்-வ-ம்:—அரசே! அனைவரும் அதிக ஜாக்கிரதையாகவே இருக்கின்றோம்.

எமன்-வ-ம்:—சந்தோஷம்! ஆனால், அதிக ஜாக்கிரதையுடன் கோட்டை வாயற்படியருகில் காவலிருங்கள், யார் வந்தபொதும் உள்ளே விடவேண்டாம்.

எமன் போகிறான், சாவித்திரி வருகிறாள், தூதர்கள் ஓடுகிறார்கள்.

சாவி-வ-ம்:—கருணை வள்ளலே! இக்காதகியின் துயரை தாங்கள் தான் அகற்றவேண்டும். அதின் விபரமாவது யாதெனில், தங்களை யான் ஒரு குழந்தை வரம் கேட்டேன், தாங்களும் என்மனப்படியே அளித்தீர். அப்படி எனக்கு குழந்தை ஜெனிக் குமாயின் ஆளனின்றி குழந்தை எப்படி வந்ததென இந்த அவனியிலுள்ளோர்க ளனைவரும் என்னைப் பலவாராக ஏளனம் புரிவார்களே? அப்படி இவ்வடியானே ஏளனம் புரிவது ஏந்தலாகிய தங்களுக்கும் அது சார்ந்ததல்லவா? ஆதலால் தயவு செய்து எனதாளனுயிரை மாத்திரம் தந்து விடுங்கள். யான் இப்போதே சென்று விடுகிறேன்.

[நமன் திகைத்து.]

எமன்-வ-ம்:—ஹா! நமக்கு என்ன மதியீனம்! மாதர்களில் மகா புனிதவதி என்றாலும் இம்மங்கையை யல்லவோ சொல்லவேண்டும்? நம்முடன் பலவீதமாக தற்கித்து நமது மனதை எப்படியோகரைத்து இவளது நாதன் உயிரைப்பெற வழிதேடிக்கொண்டனளே? பேஷ்! அம்மா! சாவித்திரிதேவி! இம்மானிலத்தில் மாதர்களின் ரத்தினங்களில் மகா பதிவிரதா சிரோன் பென உளை தான் புகழவேண்டும். என்னெனில் மன்னனுக்காக என்னிடம் மன்றடி கேட்டு உனதாளனின் உயிரை மிட்டனையே? ஆயினும், அடே காவலர்களே! எனது மனைவியாகிய சாமளாவை இவ்விடத்தில் அழைப்பாய்.

ஆதன் ஓடி சாமளாவை அழைத்து வருகிறான்.

சாமளா-வ-ம்:—பிராணபதி நமஸ்கரிக்கின்றேன்!

எமன்-வ-ம்:—மங்கள முண்டாகுக, ஆயினும், இப்பெண்மணியைப் பார்த்தனையா? கணவனுயிருக்காக எவ்வளவுதூரம் வந்திருக்கின்றான். ஆதலின், இன்னவளிடத்தில் மாதர்களின் கற்பு நிலைமையின் மகிமையை கேட்டுத் தெரிந்துக்கொள்வாயாக.

சாமளா-வ-ம்:—அப்படியே நாதா! தாயே! கற்பின் மகிமையை எனக்குக் கொஞ்சம் தெரிவிப்பாய் அம்மணி!

சாவி-வ-ம்:—தாயே! தாங்களரியாததும் இருக்கின்றதா? ஆதலின் இவ்வடியாள் தெரிந்தவரையிலும் உரைக்கின்றேன் கேட்டு வாருங்கள்.

சாலித்திரி நொண்டிச்சிந்து.

என்தாயே கற்பின் பெருமை—நான்—இயம்பி வருவதை நீர் தயவு வைத்தே, அன்புடன் கேட்டு வருவீர்—புவியில்—அன்னை வயிற்றிறை விட்டு ஜெனித்தபோதே, வயது ஐந்தானவுடன்—தந்தை தாய்க்கு—வாய்மையாய் அடங்கி பள்ளிக் கேசிடவேணும், ஒன்பது பத்து வயதில்—வெகு—ஊக்கமுடன் பெற்றோர்களின் புத்தி மதியை, மனமதிலே இருத்தி—நல்ல—மார்க்கமுடன் நாண மச்சம் தன்னை பொருத்தி, இருப்பதுதான் பெருமை—நமக்கு யெளவனப்பருவமது வந்தவுடனே, ஆடவரைக் கண்டால்—மனதில்—அச்சங்கொண்டு மறைந்து இருந்திடல் வேணும், மணமது முடிந்த பின்பு—கணவனுடன்—மகிழ்ந்திருந்து இல்லற தருமந்தனை, சரி வரவே நடத்தி—வெகு—சகசுடும்பமாய் நாமே வாழ்ந்திடல் வேணும், அன்னிய புருடரைக்கண்டால்—தனது—அண்ணன் தம்பி யெனவே மதித்தல் வேணும், மாங்கல்யம் தனை தரித்த—சொந்த—மணவாளன் மனம் நோகாதிருக்கவேணும், இதைப்போலனைக் கர் புவியில்—இருந்த—ஏந்திழை மார்களை யான் எடுத்துரைப்பேன், அலுகையை அருந்ததியும்—இன்னும்—அரிவிப்பேன் வாசகியாள் சர்வதீயும், வெண்காட்டு நங்கையுடனே—தீயில்—வந்துதித்த துரோகபகையாள் தமையந்தியும், அம்மணி இவர்களைப்போல்—வேண்பேர்—ஆளண்மொழிப்பால் நடந்து அவனிதனில், சார்ந்து சாயுச்யபதவி—அடைந்த—சரித்திரங்களை நீதான் படித்திலையோ, தாலி தரித்த கணவன்—சுத்த—தரித்திரவானை இருந்தபோதிலும், கூன் குருடாயினபோதும்—பெரிய—குடியன் கொலை புரிவோனாயினபோதும், ஊமையா யிருந்தபோதிலும்—உலக—விஷய மரிபாத மகா லோபியாயினும், கணவன் கருத்து படியே—நடப்பதுதான்—கன்னியர்களுக்கழகு மண்ணுலகிலே, இதுதான் கற்பு நிலைமை—இதற்கு—எதிரிடயாருமில்லை இவ்வுலகிலே, எந்தனி நாதனுடனே—யான்—ஏகவாழ உத்திரவு தந்தனுப்புவீர், (என்தாயே கற்பின் பெருமை.)

பிறகு எமதார்மனுடன் சாலித்திரி பூலோகத்தில் வந்து எமனால் சத்தியவான் உயிர் பெற்றெழுந்து பழயபடி தனது ராஜ்யத்தை தன் தாய் தந்தையுடன் அரசு செலுத்துகின்றான். சுபம்! சுபம்! சுபம்.

சரித்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

வேளிவந்து விட்டது!

வேளிவந்து விட்டது!!

K. A. மதுரை முதல்யாரவர்கள் பதிப்பித்துள்ள

12 டிராமா சரித்திரங்கள்.

பற்பல டிராமா கம்பெனிகளில் நடித்து காட்டிவரும் நூதன டிராமாக்கள் 12-சேர்த்து ஒரே பயிண்டாக செய்து தயாராகயிருக்கிறது வேண்டியவர்கள் உடனே நேரிலும், வி. பி. மூலமாயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. கோவலன் டிராமா.	7. பாரீஜாத புஷ்பஹாரணம்.
2. சாவித்திரி சரித்திரம்.	8. ஊக்குத் ஊக்கி.
3. அல்லி அர்ஜுனா.	9. பிரகலாதன் சரித்திரம்.
4. அரிச்சந்திரா.	10. ஞானசுவந்தரி.
5. அதிருப அமராவதி.	11. ராமதாஸ் சரித்திரம்.
6. சக்குபாய் சரித்திரம்.	12. கபீர்தாஸ் சரித்திரம்.

இவ்வரிய டிராமாக்கள் 12-ம் ஒருங்குசேர்த்து அழகிய தாளில் கலிகோபயிண்ட் செய்து தயாராகயிருக்கின்றது தேவையுள்ளவர்கள் உடனே ஆர்டருக்கு எழுத்க. விலை ரூபா 2 0 0.

இதர டிராமா தினுசுகள்.

	ரூ. அ.		ரூ. அ.
பக்ஷத்தீதை டிராமா	0 4	பாதுகா பட்டாபிஷேகம்	0 4
குலேபகாவலி சரித்திரம் 1-2 பாகம்	0 6	பவனக்கொடி 1-2 பாகம்	0 6
சிறுத்தொண்டன் டிராமா	0 6	தாராசசாங்கம் டிராமா	0 4
துளசிதாசர் டிராமா	0 4	5 டிராமா சென சென டிராமா	0 4
டம்பாச்சாரி டிராமா 1-2 பாகம்	0 6	கிருஷ்ணலீலா அல்லது கோபாலகலா	0 6
நந்தனார் சரித்திரம்	0 2	வள்ளி திருமணம் சுந்தராய்பான்	
தரெளயதை வந்திராபஹாரணம்	0 4	வேடன்பிளாக் அமைந்தது	0 4
மார்கண்டேயர் டிராமா	0 4	ருத்மாங்கதன் சரித்திரம்	0 4
வள்ளி திருமணம் சுப்பய்ய பாகவதர் பாடியது	0 4	கண்டிராஜா	0 4

இன்னும் உங்களுக்கு தேரையான டிராமா புத்தகங்களுக்கு சீழ்க்குறித்துள்ள விலாசத்திற்கு எழுதவும், 1-8-0-க்கு குறைந்த ஆர்டர்களை வி. பி.யில் அனுப்ப முடியாத. தனி டிராமா எதுவேண்டுமானாலும் அதன் கிரயத்திற்கு ஸ்டாம்பு வாங்கி கவரில் அனுப்பினால் உடனே அனுப்பப்படும்.

60- ஊளில் உபாத்தியாயரில்லாமல் இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஆங்கில ஆசான் விலை ரூ. 2. ஷெ தேலுங்கு விலை ரூ. 2.

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க் டவுன், சென்னை.

சங்கீத பிரியர்களுக்கு ஓர் நல்லிருந்து!

கிராம்போன் சங்கீத கீர்த்தனம்ருதம்.

தற்காலம் கிராம்போனில் பாடிவரும் ஷண்முக வடிவம், எஸ். வி. சுப்பய்யா பாகவதர், டி. எம். சாத்ரபாகு, எஸ். ஆர். கமலம், கோவிந்தராஜன், த. பப்பய்யா, மிஸ். கே. ரங்கநாயகி, மதுரை மிஸ். அ. சந்தாம், டி. எஸ். ரங்கம்மாள், சேலம் அம்மாக்கண்ணு, திருவிடம நகர் பவானி, தனகோடியும், சீகர்தரியும், சந்தரியும், வரலட்சுமியும், கனகரத்தினமும், மாணிக்கமும் சேலம் கோதாவரி வி. சாரதாம்பாள், திவக்கொழுந்த, வனஜாட்சி வீணைதனம், குமாரததிகன் பிரம்மஸ்ரீ என். எஸ். துரைசாமி ஆய்யர்,

நியமம் சுடராஜ பாகவதர், ஏ. சாயிராமன் என். ஸ்ரீ. கிட்டப்பா, கே. பி. சந்திராம்பாள் இவர்களின் முக்கியமான பாடல் கிராம்போனில் பாடிய சிருங்கர பாடலும் பந்திரசபாடலும் மோகரசபாடலும் தோத்திர கீர்த்தனைகளும் அடங்கியது ஷே. யார்கன் பெரிய சபைகளிலும் நாடகக்கொட்டையிலும் ஆயிரக்கணக்காகக் கூடியிருக்கும் ஜனங்களின் மனதை ரயிக்கச்செய்யும், சங்கீதத்தில் சேர்ந்து முக்கியமான பாடல்களை ஒருங்கு சேர்த்த அழகான பையண்டு செய்து விலை சொற்பமாக ஏற்பாடு செய்துள்ளோம் இதில் பாகம் 1-க்கு 300-முக்கிய கீர்த்தனைகள் அடங்கியது.

இதன் விலை உள்ளி தனிபாகம் 1-க்கு ரூபா	1 0 0
மூன்று பாகம் சேர்ந்த வால்யம் 1-க்கு	2 8 0
ஷே. 6-பாகம் சேர்ந்த பெரிய கட்டடம் ரூபா	5 0 0

ஆர்மோனிய

சரசாஸித்திய சங்கீத களஞ்சியம்.

இது சங்கீத சந்திரமும்பெற்ற சிறுவர் சிறுமிட்டும், சங்கீதத்தில் கண்ணிய தேர்த்தவர்களுக்கும், சங்கீத உபாத்தியாயர்களுக்கும், ஆர்மோனியம், பிடில், வீணை, முதலிய வாத்தியங்களில் சேர்ந்தவர்களுக்கும், சுற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இன்றியமையாத புத்தகம். இதில் அரியபெரிய சங்கீத வித்வான்களான காவிரககுடி வீணை பிரகாசன், பிரம்மஸ்ரீ அரிகேசவ நல்லூர் முதத்யாயபாகவதர், தஞ்சாவூர் பிடில், கோவிந்தசாயி பிள்ளை, பரோடா சமன் தான வித்வான், பியாரோசாஸித்திய இவர்கள் பாடிவரும் தீட்சுரின் கீர்த்தனை, தியாகராஜய்யர் கீர்த்தனை, கந்தன் கீர்த்தனை, ஜாலன், தேவாரம், திரு. புழி, தமிழ் பதங்கன் முதலிய பிரபலவிய கச்சேரியில் பாடிவரும் சங்கீத வித்வான்கள் பாடல்களுக்குக் கரதானம்போட்டு அழகிய கிணைகளில் உயர்ந்த பையண்டு செய்த யிருக்கிறது. சொர்ப்ப பிரதிகளை வைவசமிருக்கிறது.

விலை ரூபா. 1 8 0

ஷண்முகானந்த புத்தகசாலை, பார்க டவுன், சென்னை.

"ஷங்கீத துணைப்பதிவு" பீஸ், 302, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.